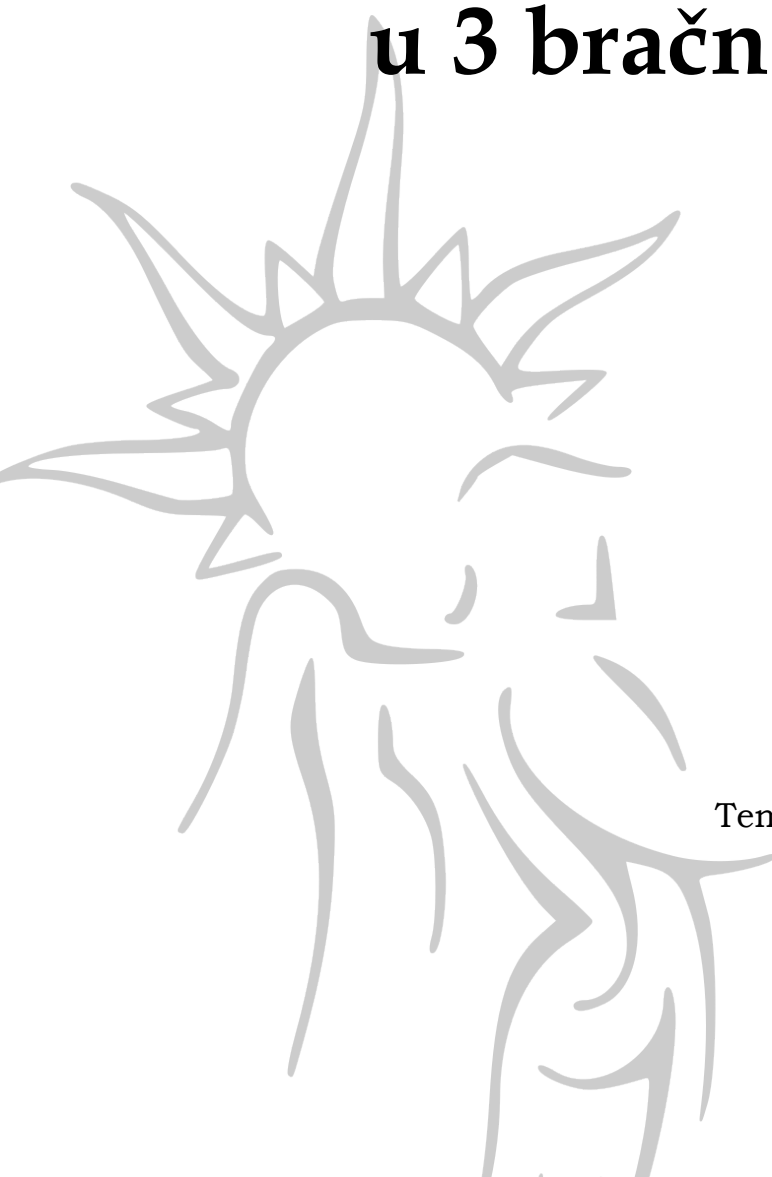

Robert Blum - od pakla do raja, u 3 bračne scene

Tematska knjižica br.

101

..... SADRŽAJ

*(Sva poglavlja ove knjižice preuzeta su iz knjige
"Robert Blum – od pakla do raja"
koju je u pero primio Jakob Lorber)*

-----1 bračna scena-----

Časnik i barunica...

'Tko su časnik i barunica?.....	4
'Bračne afere dramaturga. Uslužni general...', (pogl. 70).....	6
'Piščev bračni raj nadvijen je oblacima. Prava priroda mladenke razotkrivena...', (pogl. 71).....	8
'Tvrđnje supruge Emme. General kao bračni savjetnik. Bračna svađa...', (pogl. 72).....	12
'Nastavak priče o braku. Emmina živčana kriza i preobraženje...', (pogl. 73).....	14
'Iznenadjenja za čovjeka dramaturga. Pronalazi stare poznanike. Olafov dobar savjet...', (pogl. 74).....	15
'Olafova molba za dobrobit njegovih prijatelja. Obećanje Gospodara – ulov ribe – duše. Slijepo tvrdoglavi dramaturg...', (pogl. 75).....	17
'Iskreni čistač cipela. Nepoželjna Mierl. Dramaturgovo prljavo rublje obješeno. Uvrijeđeni duh oholosti napušta društvo...', (pogl. 76).....	20
'Olafov zagovor pred Gospodarom. Svjedočanstvo o Isusovom Božanstvu i predaja Njegovoj volji. Zasićenje jadnih duša...', (pogl. 77).....	22

-----2 bračna scena-----

Robert Blum i Helena...

'Tko su Robert i Helena'?	24
'Robertova oduševljenost. Gospodareva briga za redovnika. Domaćin Robert dobiva Helenu kao pomoćnicu. Nebeski brak...', (1/124).....	25

'Izvjestaj o Robertovom podzemlju. Sveti natpisi na stepenicama piramide. Važna doktrina spasenja i njezin utjecaj na Roberta...', (2/157).....	28
'Robertova vatrena ljubav prema Bogu. Helenin pohvalni govor, njezina plašljivost pred Presvetim. Gospodarev osnažujući odgovor...', (pogl. 158).....	31
' <i>Najveća nagrada čiste Božanske Ljubavi – Vjenčano Božanstvo...</i> ', (1/88).....	32
'Gospodar s Robertom i Helenom. Supružnici ponovno zajedno. Istinski nebeski par...', (2/188).....	34
'Čudesna preobrazba grobnice duše. Robert prima svoje nebesko ime – anđeo Sahariel kao vodič...', (pogl. 161).....	36

-----3 bračna scena-----

Petar i Matilda...

'Tko su Petar (<i>časnik</i>) i Matilda?'.....	38
'Značajna životna priča, koja zaokuplja i časnika...', (pogl. 241).....	39
'Nastavak Matildine životne priče. Tužna otkrića...', (pogl. 242).....	43
'Poglavlje 246:8...',	46
'Ljubav prema Bogu i prema ženama; svaka ljubav treba proizaći iz Božje Ljubavi...', (pogl. 247).....	46
'Prava Ljubav prema Bogu. Prispodoba o uskim vratima i teškom teretu. Nebeska molitva Gospodnja...', (248).....	48
'Gospodar o molitvi Gospodnjoj. Nadmetanje na Gospodnjim grudima. Helenino viđenje Boga i bratske ljubavi...', (pogl. 249).....	50
'Gospodareve završne riječi: Ostanite u Duhu Ljubavi. Iz Ljubavi dolazi Mudrost – i obratno. Vječni poredak života u Bogu...', (pogl. 255).....	52
'Jakob Lorber – BIOGRAFIJA'	54

'On je zaista ostavio svijetu vrstu znanja koje ga zasigurno čini najvećim vidjeocem i prorokom.'

(BD 8909 – 'Lorber')

-----1 bračna scena-----
Časnik i barunica...
-----♥♥-----

Tko su časnik i barunica?

Časnik (*dramaturg*)

Časnik je čovjek skromnog podrijetla koji se vlastitim trudom uzdigao do časnika i kapetana.

Sposoban je, ambiciozan i ponosan na vlastiti uspon.

Vjeruje da ljubav nadilazi stalež i radi braka napušta sigurnu karijeru.

U početku je požrtvovan i odan suprug.

No u braku se postupno pojavljuju pukotine:

- raste ogorčenost zbog ženine oholosti
- skriva slabosti tijela i dvostruki moral
- osjetljiv je na vlastitu čast i priznanje

U svijetu duhova pokazuje ono što ga najviše sputava:

- oholost razuma
- uvrijeđeni ponos
- teškoću da prizna vlastitu krivnju

Teško podnosi da Bog uzdiže malene i prezrene.

Čudo i milost pokušava objasniti razumom.

Kad mu se razotkrije vlastita slabost, ne ponizi se nego se povlači u tvrdoću.

Časnik simbolizira dušu koja se oslanja na titulu, znanje i čast, ali joj je najteže slomiti vlastiti ponos. Njegova najveća zapreka nije slabost tijela, nego tvrdoća srca.

Barunica (Emma-Kunigunde)

Barunica je kći bogatog i ponosnog baruna, odgojena u aristokratskoj časti i svijesti o plemićkoj uzvišenosti.

Zaljubila se u časnika i udala za njega protiv volje oca.

Izabrala je ljubav umjesto staleža, ali ju nakon bijega počinje razdirati grižnja savjesti.

Nakon očeve smrti braća je optužuju da ga je "ubila", što duboko lomi njezinu nutrinu.

Kad postane jedina nasljednica velikog bogatstva, u njoj izlazi skrivena taština:

- želja za sjajem i raskošnim životom
- potreba za društvenim uzdizanjem
- naglašavanje plemićkog identiteta iznad bračne ljubavi

Muža počinje prezirati, naziva ga seljačkim dječakom i svinjarom.

Na kraju ga izbacuje iz kuće i nudi mu novac kao nadoknadu za "žrtve".

U svijetu duhova:

- pojavljuje se bez sjaja, izmučena i duhovno osiromašena
- skriva se iza oca, kao da još traži zemaljski oslonac
- ostaje ogoljena do istine bez titule i vanjskog sjaja

Barunica simbolizira dušu koja je ljubav podredila ponosu i časti, te tek u vječnosti vidi koliko je vanjski sjaj prolazan, a unutarne siromaštvo stvarno.

Poglavlje 70

Bračne afere dramaturga (časnika). Uslužni general.

1. Kaže dramaturg: „Brate Max, dobro si govorio, istinito i životno! I ja sam od rođenja bio samo seoski vlastelin (*farmer, zemljoposljednik*), kao što znaš. Moji roditelji nikada nisu pripadali imućnima i stoga mi nisu mogli pružiti bolje obrazovanje od svoga. U vojsku sam dospio slučajno. Bio sam dobar momak i imao sam sreće što sam stekao simpatije svog pukovnika. Smjestio me je u vojnu školu, gdje sam brzo naučio čitati, pisati i računati. U drugim zadacima ubrzo sam postao jedan od najvještijih u pukovnici, što je prirodno imalo za posljedicu da sam postao razvodnik, desetnik, narednik i konačno, nakon sedam godina, časnik. Imaj na umu da s takvim osobinama nisam zaostajao ni po pitanjima ljepšeg spola.“

2. “Nažalost, upoznao sam kćer jednog nad-aristokrata, i to na balu časnika korpusa koji je priredio. Rođena kao barunica, s iznimno bogatim ocem povrh svega, djevojka mi se svidjela, a ja sam vjerojatno njoj bio još draži. Ukratko, zapalila se i nije skrivala svoje osjećaje! Ja, farmer od rođenja, siromašan kao crkveni miš u usporedbi s barunom, a časnik samo po fizičkoj prednosti, a ne po zaslugama, nisam mu se svidio. Ali pita li prava Ljubav za rođenje i bogatstvo?!

3. “Nas dvoje smo se, dakle, ludo zaljubili, a naša glavna želja bila je skori brak, ali kako? Kako dobiti pristanak nad-aristokrata i potaknuti ga na propisani miraz? Uložio sam sve kako bih stekao očevu naklonost. Rezultat je bio da mi je uljudno zabranjeno ući u kuću. Što dalje?

4. “Moj pukovnik, koji me volio kao sina, savjetovao mi je da napustim službu, otputujem u Englesku i tamo kupim značajan vojni položaj, te da će mi on, i sam bogat gospodin, bezrezervno dati potreban novac. Doslovno sam poslušao njegov očinski savjet. Ukratko, u roku od pola godine, nakon što sam se okrenuo mornarici, postao sam prvi kapetan ratnog broda koji je ubrzo dobio zapovijed da otplovi u Istočnu Indiju. Nije mi nedostajalo hrabrosti i ubrzo sam ovladao nautičkom znanosti.

5. “Brzo se ukazalo tisuću prilika da se istaknem kao zapovjednik. Svaku operaciju koja mi je dodijeljena izveo sam briljantno i stoga nije nedostajalo odlikovanja. Nakon otprilike četiri godine vratio sam se u Englesku kao vitez, a uz to i vrlo bogat. Tamo sam dobio polugodišnji dopust, koji sam naravno iskoristio za organiziranje svog braka.

6. “Po dolasku u domovinu i, hvala Bogu, tamo zatekavši roditelje i braću i sestre još uvijek žive, moje prvo putovanje bilo je u grad u kojem je živio moj dobri otac, pukovnik, a sada general-major. Bio je to divan susret. Moja prva briga bila je podmiriti dug, ali on nije htio ni čuti za to kad sam stavio polirano zlato na stol, rekavši: 'Moj najdraži prijatelju, znaš da se nikada nisam ženio i nemam djece. Ti si moj jedini sin, s kojim sam jako zadovoljan, a time i

nasljednik mog cijelog bogatstva. Međutim, ovu sitnicu smatraj predujmom i nemoj je više spominjati!"

7. "Samo po sebi govori da me takva izjava morala dirnuti do suza. Tko bi mogao ostati netaknut pred tako plemenitim časnim čovjekom? Nakon što smo detaljno razgovarali, upitao me je li spomenuta barunica ikada pisala meni, ili ja njoj. Odgovorio sam da sam joj pisao tri puta bez odgovora, ali da planiram povezati ovaj posjet, koji mu dugujem kao najboljem prijatelju, s posjetom barunu kako bih zatražio ruku njegove kćeri.

8. "General-major je bio vrlo zadovoljan time, iako nije skrivao činjenicu da je barun bio još zahtjevniji u vezi njegove kćeri nego prije. Bogatstvo mu nije bilo mamac, niti zasluge nekoga tko nije rođen kao plemić, ali kod ovog fanatičnog aristokrata važno je bilo samo rođenje i visoko plemstvo. Stoga je odbacio i carsku titulu grofa, jer bi time postao najnoviji grof, dok je sada bio najstariji barun.

9. "Očito je da ova izjava nije na mene ostavila najpovoljniji dojam. I sam sam sada bio plemić, ali gdje biste počeli tražiti mojih minimalnih šesnaest predaka? – Ali general-major je smatrao da bih ipak trebao posjetiti starca, ispričati mu mnoge pustolovne priče o morskim olujama, morskim zmijama i morskim bitkama, koje su bile popularne kod baruna, možda time osvojiti srce starog čudaka!

10. "Poslušao sam savjet svog prijatelja i starac me je primio s poštovanjem, što sam smatrao dobrim znakom.

11. "Najbolje od svega bilo je to što je moja Emma još uvijek sjala istom ljubavlju prema meni kao i od početka. Istina je da je primala moja pisma, ali je ipak morala odgovoriti na njih tiho u srcu i s mnogo suza. Naravno, pokušao sam sve da pridobijem starčevu naklonost u vezi s njegovom kćeri, ali bezuspješno! Ukratko, nakon tri mjeseca bio sam tamo gdje sam bio prilikom svog prvog posjeta.

12. "Što da se radi?", upitao sam prijatelja. Nakon nekog vremena rekao je: "Ne želim ti dati loš savjet, ali ovdje ćeš morati pribjeći taktici sile! Djevojci je sada gotovo dvadeset šest godina i time je punoljetna, stoga može preuzeti kontrolu nad svojim srcem i životom. Ako ima hrabrosti udati se bez očeva pristanka, onda je odvedi! Budući da ti je djevojka sama nedavno predložila bijeg, možda će biti još otvorenija za moj prijedlog, jer je zakonito utemeljen." Ako takav plan propadne i brak se ne ostvari, onda naravno moraš riskirati brzi bijeg i vjenčati se u Engleskoj. Ako nema drugog načina da postigneš svoj cilj, onda nemaš drugog izbora. Naravno, sigurno će te progoniti, ali to prepusti meni. Ja ću tako usmjeriti potjeru da te ne sustignu. Znat ćeš kako se nositi s ostalim."

13. "Naravno da mi se svidio ovaj savjet i ubrzo sam izveo bijeg, budući da je bilo previše prepreka za brak. Kako me kasnije obavijestio prijatelj, doista su me progonili. Ali budući da je znao kako skrenuti potjeru s puta, a preko mora nema prepreka, lako smo pobjegli. Ušavši u svoju fregatu, odmah sam dopustio brodskom kapelanu da nas vjenča, zapečativši to dokumentima. Time je sve što se odnosilo samo na vjenčanje, takoreći, bilo u redu."

Poglavlje 71

Časnikov bračni raj nadvijen je oblacima. Prava priroda mladenke razotkrivena.

1. Dramaturg (*časnik*) nastavlja: „Sada nisam vidio ništa osim raja pred sobom, budući sam dostigao svoj cilj. Ali jako brzo su se nad mojim rajem nadvili tamni oblaci.“

2. Moju Emmu je sve više mučila savjest što je napustila oca, svakim danom postajala je sve potištenija, žaleći zbog tog konačnog koraka i proklinjući čas kada me prvi put sreća. Osim toga, osjećala je nostalgiju za domom, zbog čega sam se iskreno brinuo za nju. Učinio sam sve da joj dam novi pogled na život, ali bezuspješno! I tako nisam imao drugog izbora nego napustiti Englesku i povući se s Emmom natrag u Beč kao imućna privatna osoba.

3. Stigavši tamo, uputili smo se Emminom ocu kako bismo dobili njegov mogući oprost. Ali - vjerojatno više od tuge nego od groznice - on je preminuo!

4. Za Emmu je to bila kap koja je prelila čašu. Njezina ohola braća i sestre gorko su je prekoravali, predstavljajući je kao ubojicu svog oca, koji je, umirući, navodno pružio ruke k Emmi! Takva vijest ju je dovela u bolesničku postelju, a mene je koštala na tisuće. Međutim, oporavila se, nerijetko tražeći od mene žrtve koje si teško mogu priuštiti, ali koje sam ipak s nježnošću prinosio. Dogodilo se da su njezina braća i sestre umrli nakon nekoliko godina, čime je moja supruga, majka dviju kćeri, postala jedina nasljednica velikog bogatstva. Čovjek bi pomislio da će to moju Emmu učiniti sretnijom i ljubaznijom prema meni.

5. Ali tek nakon nagodbe o nasljedstvu saznao sam tko je ona i tko sam ja! – Njezina prijašnja emocionalna bolest doista se ubrzo popravila, nakon primitka nasljedstva. Ali na njezino mjesto stupila je neutaživa želja za sjajem, raskoši i užicima svake vrste.

6. Jednom prilikom sam joj nježno natuknuo da takav život nije ispravan i da me je učinila puno nesretnijim nego ja nju, te da bih u Engleskoj do sada mogao biti admiral da nisam prodao svoj časnički položaj i otišao u Beč iz ljubavi prema njoj. Rekavši joj to sa suzama u očima, sam vrug je izašao na

vidjelo! Bez riječi je pojurila u svoju sobu, donijela papire vrijedne dvjesto tisuća guldena (*florina*), rekavši: „Eto, moj gospodaru supružniče, rođen kao svinjar, evo koliko sam te koštala. Napusti moju rezidenciju i potraži drugu! Također možeš povesti sa sobom dvoje male glupave djece, jer neću trpjeti derišta koja sam, u svojoj sljepoći, rodila sa seljačićem! Zbogom! Mi smo raskrstili (*gotovi*)!“

7. S tim riječima zalupila je vratima za sobom, ostavljajući me da stojim ondje, prestravljenog, zajedno s mojim uplakanim dragim kćerkicama. Nakon nekoliko sati otišao sam k njoj, ali me nisu pustili unutra. Sobar je rekao da je želja gospođe barunice da odmah napustim kuću. Dao sam znak sobaru da gospođi objavi da mi ne treba ni njezin novac ni njezina kuća te da ću se, zajedno s djecom, snalaziti sa svojim vlastitim legalno stečenim bogatstvom!

8. Nakon toga sam požurio u svoju sobu i pozvao svoje sluge. Naredio sam im da što prije pakuje sve moje stvari, jer danas moramo napustiti kuću. – „Neko od vas neka dovede pomoćnog radnika da ubrza stvari!“ Moji su se sluge iznenadili i rastužili, ali su brzo poslušali.

9. Dok sam se pakirao, netko mi je pokucao na vrata. Tko? Moj dobri general-major, koji je baš tog dana imao posla u Beču! „Što to vidim – što radite? Selite li se?“ bile su njegove riječi. Ispričao sam mu sve, naravno, i to da nisam bio kriv za išta od toga!

10. General isprva nije znao bi li se smijao ili ljutio. Tek nakon nekog vremena usredotočio se riječima: „Jadni moj, voljeni prijatelju, smiri se! Ako je tvoja zaručnica takva, onda budi sretan što si se riješio ove plemenite dame na ovaj pošten način! Ali sačuvaj ove visokovrijedne dokumente za svoju djecu, jer ne bi bilo mudro ostaviti joj ovaj znatan iznos ni iz kojeg razloga!“

11. Nakon generalovog umirujućeg savjeta, gospođin sobar upao je u sobu rekavši: „Gospođa vam daje do znanja da ni pod kojim uvjetima neće primiti odštetu natrag od vas. Međutim, ako bi iznos bio nedovoljan, spremna vam je dati i više!“ Ugrizao sam se za usnicu od bijesa i doista sam zanijemio. Ali general je progovorio u moje ime, rekavši: „Recite gospođi da je, s obzirom na žrtve koje je ovaj čovjek podnio za nju, ovaj iznos od dvjesto tisuća florina kao novčić za prosjaka. Ne plaća se tim sitnijem čast časnika kakav je bio ovaj! Stoga neka gospođa sada stavi ruku u veliku blagajnu i izvadi naknadu za to što je svojim nogama zgazila čast čovjeka bez premca! Recite gospođi da ja, knez N. N., otac ovog mog najdražeg sina, to zahtijevam od nje! I recite joj također da se nikada više ne usudi koristiti njegovo ime! Jesi li sve to razumio?“ – Kaže sobar: „Da, Vaša Visosti!“ – „Onda brišite“, zagrmio je general. Sobar se pokloni do zemlje prije nego ode.

12. Nakon nekog vremena vrata su se otvorila i barunica je upala pred generala, lomeći ruke i moleći njega i mene za oprost. Mnogo je pričala o zloj naravi i posljedičnoj pretjeranoj žurbi, i Bog zna što je još izbrbljala.

13. General ju je pustio da završi, a zatim je progovorio s ravnodušnom lakoćom: „Gospođo, poznavao sam vašeg fanatičnog oca i poznajem vas! Jabuka nikad ne pada daleko od stabla, pa stoga ni vi, lijepa moja, nećete biti puno bolji. Iako ovaj vaš bivši muž nije moj fizički sin, nagovorio sam dobrog cara da prizna mog zakonito posvojenog sina pod titulom grofa, budući da nemam djece. Umrem li danas ili sutra, onda je on princ, razumijete li?“ „Ako neki drugi visoki plemići potajno pritisnu cara da ne dopusti priznavanje titule, on ipak ostaje moj sin i jedini nasljednik sve moje imovine! Ovaj moj sin ne treba ni vaš dom ni vaše bogatstvo. Ali vi kao barunica ste oskvrnuli njegovu čast, a ja kao njegov otac zahtijevam pola milijuna! Razumijete li me, gospođo?“ – Kaže barunica: „Vaša Visosti i taste! Ne samo pola milijuna, nego cijelo svoje bogatstvo dajem vam, ako mi oprostite i ne oduzmete mi voljenog supruga!“

14. General kaže: 'Zaista, zaista, lijepa kćeri moja, sada kada prvi put saznaješ da je ovaj 'svinjar' – kako si ga htjela nazvati, moj sin, opet osjećaš ljubav prema njemu! Ali ovo teško da će opet biti dovoljno. Stoga se vrati u svoju sobu, jer imam važne stvari koje moram otkriti svom sinu.' – Emma sada još žarkije moli za oprost, obećavajući svime što joj je sveto da bi radije bila svinjarica do kraja života, nego da ga opet napusti i na trenutak! – „Dobro“, kaže general, vidjet ćemo! Slobodno ću odmah ispitati vaš plemeniti zub i vidjeti kako ćete proći test! – Emma kaže: „Radi sa mnom što želiš, samo ću mrtva biti odvojena od svog muža!“ – Kaže general: 'Pa, to će se uskoro pokazati, draga barunice. Ne čekajte daljnji test od mene, jer sam vas već testirao i prošli ste ga, loše. Volite mog sina samo zato što ga, po vlastitom priznanju, bez sumnje smatrate takvim. Ali to nije tako! Kažem ovo samo da vas iskušam i da vas upečatljivo uvjerim u vašu sramotnu plemenitost-hrabrost. Nakon što vaša naivnost više nije vidjela smrdljivog svinjara, već princa, počeli ste biti ponizniji! Ali što ćete učiniti ako čvrsto povučem ono što sam rekao samo da vas iskušam, i sada kažem da je vaš gospodar, meni izuzetno dostojan, ipak samo sin seljaka?'

15. Čuvši to, Emma je skočila i viknula: „Što?! Dakle, kako se postupa s kćeri bogatog baruna N. N.? – Dakle! Moj suprug nije princ, već samo seljački sin, i to tek nastali gospodin u Engleskoj! Oh, ovo je sramotno, ovo je neizrecivo prezira vrijedno. Žigosati mene, barunicu prvog reda, kao običnu gusku! – Sobar!“ – Sobar kaže: „Što gospođa želi?“ – Emma kaže: „Neka požuri u moju sobu i donese dokumente na moj stol, kako bih mogla nadoknaditi uvrijeđenu čast ovog seljaka!“ – General kaže: „Neće biti potrebno, gospođo! Znao sam da će

drugi test ispasti gori od prvog. Vi jeste i ostajete ono što jeste. Nadam se da me razumijete? A ovaj, moj pravi sin, ostaje, kao što sam vam rekao, ono što jest unatoč svom seljačkom porijeklu! Zato odlazite sada!"

16. S tim riječima Emma se ponovno okreće i govori: „Vaša Visosti, bili ste toliko ljubazni da ste mi rekli da sam loše prošla na ovom testu, ali ne smatrate da je ovaj moj dobro proračunati nastup bio samo snažno pitanje upućeno mom gospodaru suprugu, kako bih se uvjerila voli li me još uvijek. Jer moram priznati da se moj gospodar suprug u posljednjih osamnaest mjeseci ponašao prema meni s neobjašnjivom hladnoćom, što me činilo potpuno nesretnom. Često sam mu davala do znanja da mu više ne izgledam kao što sam nekad bila! Ali moj suprug grof uvijek je znao pronaći tisuću izgovora. Dakle, negdje je morao biti problem!

17. 'Sada sam bogata i imam sredstva da na određene načine ispitam srce svog supružnika. Priređujem zabave i balove, i kavaliri su mi se udvarali kako bih vidjela ima li u njemu ikakve ljubomore. Ali svi su mi napori propali! Činilo se da mu se čak sviđa ako mi drugi pružaju bolje trenutke od njega. Moje je srce dugo podnosilo ovo poniženje. Ali budući da je njegova hladnoća samo rasla, a naša spavaća soba mu se činila stranom, ispunila sam svoju odluku baš danas kako bih se ozbiljno (*iskreno*) suočila s njegovim srcem ovim posljednjim ispitivanjem!

18. 'Ali to nije dalo ni najmanji uspjeh. Budući da nisam imala nikakve veze s tim da sam potpuno izgubila njegovu ljubav, neka tako bude u ime Boga!

19. 'Uistinu, Vaša Visosti, sada govorim punu istinu. Jer sve dok sam bila uz njega kao potrebita, volio me je intenzitetom koji sam jedva mogla shvatiti. Ali kada sam postala jedini nasljednik, sve je bilo gotovo među nama. Ne samo da je podbacio hrabriti me, već ga je to neprestano žvciralo, često mi govoreći u lice: Tvoj novac će uvijek biti prokletstvo, a nikada blagoslov za ovu kuću! – Neka Vaša Visost odatle trezveno razmotri moj položaj, a zatim prosudi jesam li ja vrsta grešnika kakvom me vi i vaš posvojeni sin smatrate!"

Poglavlje 72

Tvrđnje supruge Emme. General kao bračni savjetnik. Bračna svađa.

1. General se obrati Emmi: 'Draga moja gospođo snaho! Ako je tako, onda naš slučaj poprima drugačiji aspekt. Stoga sam prisiljen moliti vas za oprost, a potom baciti svog sina na žeravicu!' – Emma kaže: 'Vaša Visosti, ne tražim ništa više od naše prve ljubavi! Ako je ona tu, onda mu želim sve oprostiti i sve

iskupiti!' – Tada se general okrenuo prema meni i rekao: 'Sine moj, slušaj, ako se ispostavi da ti je žena zadala žalosne probleme samo pod prisilom, onda prije svega moraš iskupiti svoju krivnju! Emma polaže pravo na tvoju prvu ljubav, stoga joj je nemoj uskratiti!'

2. Na što sam rekao: 'Moj voljeni oče! Moja ljubav prema Emmi nije se smanjila od našeg prvog susreta. Zaista nije moja krivnja ako je moja najdraža Emma vidjela kosture u ormaru, a nije ih bilo. Samo zahvaljujući svojoj osjetljivosti nisam izazvao ljubomorne ispade.' – Da sam duboko u sebi bio ogorčen, samo ja mogu reći. Što se tiče njezina ogromnog bogatstva, međutim, moram priznati da me nikada nije impresioniralo. Moram doista biti iskren - Emmino veliko bogatstvo izazivalo je u meni osjećaj nelagode. Jer što su veća sredstva dostupna kući, to su veće mogućnosti za sve vrste grešnih rasipništva! (Okrenuvši se prema Emmi) Gle, da si tisuće koje su te koštale tvoje zabave usmjerila siromašnima, kako bismo sretni bili ja i oni! Ali si me time htjela ukoriti, a to nije bilo pohvalno! Jer teško bi bilo naći strpljivijeg muža nego što sam ja uvijek bio!

3. Na to je Emma ostala kratka za odgovor, činilo se kao da nestrpljivo čeka svog sobara. Napokon joj je ovaj prišao s teškim paketom, a Emma mu je odmah viknula da ga stavi na stol. Zatim me podrugljivo pogledala i rekla: 'Moram nadoknaditi uvredu koju sam vam nanijela, prije nego što ponovno postanete gostoljubivi.' Na to sam rekao: 'Draga, najcjjenjenija Emma! Previše te volim da bih prema tebi gajio i najmanju zamjerku! Nisam ja, nego je moj voljeni otac, iz opravdanog uzbuđenja, postavio takav zahtjev prema tebi. Zato ponovno preuzmi svoje papire i postani opet Emma koja me je prije nekoliko godina slijedila u Englesku i za koju sam stavio život na kocku kroz tisuće opasnosti!'

4. Tu je Emma ostala zatečena, rekavši nakon nekog vremena sa stoičkom ravnodušnošću: 'Budući da me voliš, učini mi uslugu i uzmi ove dokumente na čuvanje, jer znaš da žena ne zna baratati novcem!' – Rekao sam: 'To je drugačije! Rado ću ti udovoljiti! Ali sada ćeš mi morati dati ruku kao znak da si mi ponovno prijatelj i ne smiješ mi zamjeriti dugo očekivani poljubac! Dođi, Emmie, usreći me ponovno!'- Kaže ona: 'Ima dovoljno vremena za to, gospodaru supružniče! Žena ne smije biti previše darežljiva u najboljemu ako želi održati put ljubavi! I moram ti ovo također naglasiti: već sam ti nekoliko puta rekla da me ne zoveš Emma, već mojim krsnim imenom Kunigunde!' Zašto me uvijek zoveš Emma, a ne Kunigunde, uistinu plemenito ime iz davnih vremena kojim su već bile krštene moja majka i baka? Ako me zaista voliš, onda me ubuduće zovi mojim dostojnim i pravim imenom!

5. Ova stavka o ljubavnim uvjetima prirodno je izazvala smijeh kod mene, a i kod generala, pa sam rekao Emmi: 'Ali, draga moja ženo, ovo sam učinio isključivo iz poštovanja prema tebi! Sigurno znaš za onu pjesmu o Edwardu i Kunigunde, pjevanu na komičan način da bi se publika rugala?' Kad god sam te zvao, uvijek bi mi na pamet pala ta glupa pjesma. Ime Emma zvuči ljepše od Kunigunde. Ako ipak inzistiraš da te od sada zovem Kunigunde, onda ću te, u ime Boga, rado tako zvati. – Ona zlobno kaže: 'Naravno, naravno, sve što se ne voli ismijava se!' – Kažem ja: 'Što to govoriš?! Sigurno nemam namjeru ismijavati te, jer si mi beskrajno voljena i draga. Nadam se da ovo sada smatraš konačnim, pružajući mi ruku za potpuno pomirenje! Ili možda još uvijek nešto skrivaš?'

6. Kaže ona: 'O, puno!' – Kažem ja: 'Što te to, ako smijem pitati, moja najdraža Em... skoro sam rekao – molim te, tisuću puta me ispričaj! – Namjeravao sam reći Kunigunde! Samo reci, Kundie, – sve što te opterećuje!'

7. Na ovo moje blago kratko pitanje, ljutito je udarila nogom, zbog čega je staklo u mom ormariću zazveckalo, nakon čega je uslijedio oštar 'ne' i nekoliko suza. Nakon ovog zloslutnog 'ne' uslijedila je tiha, ljutita stanka, nakon čega mi je uputila mnoštvo uvreda kojih se ne bi zasramio ni najgrublji krčmarski šank, a na kraju je zarežala: 'S nama je gotovo – ne želim te više ni čuti ni vidjeti!' Plaćeno ti je i zauvijek smo kvit! Trebam se dati zadirkivati, i to od strane nekog bezobraznika kojeg je vjerojatno odbacila neka seljačka krava! Možda te je car tisuću puta uzdigao u grofa, ali za mene - barunicu stare garde, ti si ništa - razumiješ? U usporedbi sa mnom ti si ništa! Pobrini se da mi se odmah izgubiš iz očiju!'

8. 'S ovom nećemo ništa postići', kaže general, 'jer je ova potpuna budala! Pusti je, sine moj, i ne brini se više o njoj! Možda će je vrijeme, a ne mi, preobraziti. Ali ponesi papire sa sobom, jer bi moglo doći vrijeme kada će joj dobro poslužiti, kada će prebrzo proćerdati svoje bogatstvo!'

9. U tom trenutku ulazi i moj sobar, govoreći mi da je pronašao prekrasnu praznu rezidenciju. – 'Dobro', kaže general – 'ustanimo i spakirajmo se!' – Kaže sobar: 'Gospodine, sve je gotovo osim ove sobe! Nosači su na putu!'

Poglavlje 73

Nastavak priče o braku. Emmina živčana kriza i preobraženje.

1. Časnik: 'Dobro! Dobro si učinio!' – Sobar kaže: 'Vaša Visost bit će vrlo zadovoljna rezidencijom, iako nije u gradu već u predgrađu. Ali dom istinskog sjaja, opremljen svim zamislivim udobnostima, a košta tek sitnicu!'

2. Kaže general: 'U kojem je predgrađu i na kojem je katu?' – Kaže sobar: 'Iz dobro promišljenih razloga (*pokazujući na svoju ženu*) neću spomenuti predgrađe. Međutim, drugi je kat!' – Jer kad se povlačiš pred neprijateljem, ne otkrivaš kamo ideš!' – General kaže: 'I vi ste sigurno sudjelovali u borbi protiv neprijatelja, budući da to tako dobro znate?' – Kaže sobar: 'Na dva načina, Vaša Visosti! Jednom kao narednik protiv pravog neprijatelja, gdje je padala kiša bombi, granata i čahura. I protiv zamišljenog neprijatelja – naime moje žene! Tamo sigurno nisu padale bombe, granate ili šrapneli, već čitavi rojevi skakavaca punih psovki! Pet godina sam to podnosio sa svom strpljivošću i blagošću. Ali nije bilo daljnjeg načina da se s njom složim ni pod koju cijenu. Stoga sam se povukao pred ovim svojim drugim neprijateljem, tražeći i ubrzo našavši službu - ovdje! Ako bi možda gospođa supruga Vaše Milosti željela dobiti temeljitu poduku o tim osnovama od moje ljubazne supruge, onda ne bih mogao preporučiti prikladniju osobu!'

3. Moja Ema, stojeći gnjevno kod udaljenog prozora, žestoko pojuri prema mom sobaru, oslobađajući svoju nježnu ruku iz rukavice da bi ga pljusnula. Ali sobar to izbjegne govoreći: 'Hmm, mogao bih si nabaviti jednu takvu od neke prostitutke dolje! Moje lice nije dovoljno plemenito da bi ga nasapunala za brijanje vrlo plemenita ruka! Tri koraka dalje od mog časnog narednika, ili bih mogao smisliti čudan ples s gospođom barunicom - jasno?!' – Emma je gotovo prasnula od bijesa vičući: 'Gubi mi se iz očiju, kanarinsko leglo! 'Gubi mi se iz očiju, zvijeri! Prezreni nitkove! Kako se usuđuješ reći mi takvo što u lice, barunici najstarijeg plemstva! Neka se odmah gubi iz očiju, ili ću poslati policiju na njega!'

4. Sobar kaže: 'Nije potrebno, Vaša Milosti, gospođu Barunice. Za pola sata bit ćemo izvan dohvata vaših očiju, hvala Bogu. Nemojte biti ogorčeni, jer bi to negativno utjecalo na vaše osjetljive živce!' – Viče barunica: 'Neka šuti, drski neotesanac, ili će uskoro shvatiti što znači uvrijediti barunicu! Sposobna sam mu u njegovo odvratno majmunsko lice baciti što god mi dođe pod ruku!' – Kaže drugi sluga sobaru: 'Sada je vrijeme da zašutimo, ili ćemo uskoro doživjeti mali preludij Sudnjeg dana! Bježimo!' Kažem ja: 'Doista, požurimo se. Ja bih radije letio nego hodao!'

5. Jedva sam progovorio kad mi je Emma skočila i viknula: 'Ne, ne! Jesam li doista zaslužila da me ostaviš, i još k tome da me prepustiš poruzi tvojih drskih slugu? Gle, pala sam u loše raspoloženje, samo Bog zna zašto. Ukratko, ponovno sam se razbolila i u svojoj patnji doista sam te grubo tretirala. Ali sada kao da su mi ljske spale s očiju. Nejasno shvaćam da sam duboko uvrijedila tebe i generala! A ti nisi shvatio da je to učinila samo tvoja jadna, bolesna

Emma koja nije bila pri zdravoj pameti! O, dragi moj mužu! Učini mi što god, kazni me ako to zaslužujem, ali samo me nemoj ostavljati!

6. S tim riječima jecajući pada na moja prsa, grčevito me hvatajući. Sluge su širom otvorenih očiju, pitaju me što da rade - da li da nastave seliti ili da se vrate? Emma kaže: 'Vratite se odmah, a stanarina će se plaćati s mog računa šest mjeseci!'

7. Kaže general: 'Pa, ako stvari tako stoje, onda suosjećam s tobom i tvojom suprugom, koja mi se iskreno čini bolesnom. Naravno, ne možeš kao gospodin, kao čovjek i muž ostaviti svoju Emmu u tim okolnostima. Ali sada idem obaviti jedan hitan posao i vratit ću vam se za dva sata. Pripremite mi sobu jer ostajem kod vas nekoliko dana.' –

General odlazi, dok se sluge spremaju za povratak, što im se čini pomalo zloslutnim. A moja Emma kao da se preobrazila, jedva se sjeća što se dogodilo između nas! Potajno sam bio zaintrigiran. Emma – još nedavno vrug – sada anđeo!

Poglavlje 74

Iznenadjenja za čovjeka dramaturga (časnika). Pronalazi stare poznanike. Olafov dobar savjet.

1. Za promjenu kaže Max Olaf: 'Moj cijenjeni prijatelju, tvoja bračna priča počinje se uvelike rastezati! Stoga je napustimo, tim više što je meni jednako poznata kao i tebi, budući da sam ja, kao pravi prijatelj uz tebe, koji se predstavlja imenom Max Olaf, upravo onaj pukovnik i general koji te je u svijetu iz ničega učinio nečim. A ovaj prijatelj ovdje, koji sve ove manifestacije, zajedno s transformacijom ženskog bića, smatra pukim snom, je baron čija je kći postala tvoja žena protiv njegove volje. Želiš li također upoznati i svoju ženu ovdje, s kojom si se borio na Zemlji gotovo dvadeset godina? Onda pogledaj najjadnije, polugolo i mršavo stvorenje koje sjedi i gleda te iza baruna - to konačno objedinjuje cijelu tvoju životnu priču! Jesi li zadovoljan ishodom svoje uvelike rastegnute životne priče'

2. Kaže dramaturg: 'Oh, kakvo užasno vrijeme! Pa, ovo se lijepo odvija! Mislim da će se nastavak moje životne priče ovdje preseliti u drugi čin drame! Što kažeš, moj čestiti prijatelju?!'

3. Kaže Max Olaf: 'Dragi prijatelju, čvrsto sam uvjeren da ćemo se morati okrenuti onom tamo čovjeku ako želimo vidjeti bolji nastavak naše životne drame! Jer, kao nijemom promatraču tijekom tvog izvještaja, nisu mi promakle određene bitne promjene u ovoj sobi koje su me duboko impresionirale. Odjeća žene iz Larkfielda bila je obnovljena, dajući joj uistinu anđeoski izgled. I

što se više s ljubavlju veže za tog neobičnog čovjeka, to postaje ljepša i mudrija! Ali ona nije sama u svojoj sreći. Vidim mnogo onih koji su prije stajali ondje jednako jadni kao i mi. Ali približavajući se tom čovjeku, njihov se izgled poboljšao, a odjeća im se promijenila s njihovim osjećajima!

4. 'Prijatelju, ovo su sigurno čuda nad čudima u pravom smislu te riječi!

5. 'Na toj prostranoj pozornici vide se oko dvadeset četiri ženska stvorenja u baletnim kostimima, one već izgledaju doista nebeski! A tamo za stolom s kruhom i vinom stoje demokrat Blum, poznati Messenhauser, doktor Becher i urednik Jellinek! Kakvo sveto dostojanstvo zrači s njihovih lica i kako dubok im je govor! Kako je ugodno, a opet iskreno uzvišeno njihovo ponašanje!

6. 'Ipak, taj dobroćudni, običan čovjek koji sada praktički udvara prelijepoj ženi iz Larkfielda, raspravljaajući s njom samo o Ljubavi, čini se da im je sve. Jer ga pitaju o svemu. On sve dogovara I onako je kako on želi, unatoč tome što je njegovo ponašanje potpuno nepretenciozno i nebeski ugodno, tako da sam ga, samo promatrajući ga, zavolio kao što se voli omiljeni prijatelj!

7. 'Htio bih pojuriti i pomilovati ga kao što opkoljeni zapovjednik miluje osvojenu neprijateljsku zastavu, o čijem osvajanju u potpunosti ovisi pobjeda! – Reci mi, prijatelju, nemaš li i ti sličnu želju? A što je s tobom, tumaču snova barune, sa svojom kćeri Kunigunde-Emmom?'

8. Kaže dramaturg: 'Ja se sa svoje strane počinjem osjećati slično, ali osjećaju li se tako moj lord punac I moja Emma, to je druga stvar. Možda Emma, u kojoj sam u posljednjim danima otkrio tragove religioznosti. Ali što se tiče lorda baruna, premalo znam o njegovom razmišljanju i osjećanjima! Jedno je sigurno, da ovdje možda neće moći ograničiti velike udaljenosti svojim zemaljskim idejama o superiornosti i potomstvu!'

9. Kaže barun: 'Dragi moj kradljivče moje kćeri, samo pometi ispred svojih vrata! Jer kad bih se ovdje s tobom raspravljao, to bi se pretvorilo u pravi slučaj! Ali oprostio sam ti sve na Zemlji I tako smo pomireni u našem upitnom sporu. Ako imaš neku prednost ovdje u ovom svijetu nalik snu, onda učini dobro kroz svoje prijateljstvo, koje si mi uskratio s neprijateljstvom koje mi je oduzelo život. Jer tamo je Emma bila moj život, koji si mi ti opljačkao! Ali oprostio sam ti ovu pljačku; stoga me ne pitaj kako se ovdje osjećam, nego pomoz mi I jednoj Emmi, ako nam možeš pomoći!'

10. Kaže Max Olaf: 'Sasvim točno, dragi prijatelju, i rečeno iz srca, da tako kažem. Zet će to sigurno učiniti, jer mu nikad nije nedostajalo dobre volje. Jedino što nam svima ovdje još uvijek nedostaje je sposobnost. Ali nadam se Bogu da će barem jednom od nas uskoro biti pomognuto, koji tada neće iznevjeriti svoje prijatelje!'

11. Kaže barun: 'Od srca ti zahvaljujem na tome! Emma i ja očajnički trebamo pomoć. Jer dvadeset godina, koje su ovdje postale dvije tisuće godina, čamim u krajnjoj pustoši! Nikakva pomoć, nikakva utjeha, nikakvo svjetlo još mi nije došlo. Ti si prvi koji si mi počeo pomagati da izađem iz mog dugog sna. O prijatelju, neka ostvariš ono što si započeo, a moje srce i život bit će posvećeni tebi kao nagrada!'

Poglavlje 75

Olafova molba za dobrobit njegovih prijatelja. Obecanje Gospodara – ulov ribe-duše. Slijepo tvrdoglavi dramaturg (*časnik*).

1. S tim riječima, Max Olaf dolazi k Meni, duboko se klanjajući i govoreći: 'Uzvišeni i najmudriji, i zasigurno najvoljeniji prijatelju! Ništa od divnih događaja tijekom mog boravka ovdje nije mi promaklo. Ali primijetio sam i da se sve vrti oko Tebe! Čini se da si, barem u ovoj kući, temelj svega, i čini se da isključivo o Tebi ovisi hoće li netko postati sretan ili nesretan. Čini mi se da tko god je osvojio Tebe, osvojio je sve! Uzdajući se u Tvoju očitu dobrotu, uzeo sam si slobodu moliti Te iz dubine srca da Tvoja Ljubav i prijateljstvo poteče prema onim trima tamo – dvojici muškaraca i jednoj najjadnijoj ženi! Popriličan broj zemaljskih grudvica još se lijepi za njih, kao i za mene, što bi bilo teško održivo za ovaj svijet duhova. Ali svi smo mi od živog Boga prožeti najboljom voljom i svim silama ćemo se truditi ispraviti ono što nam još uvijek nedostaje, kako bismo postali dostojniji Tvoje milosti.'

2. Kažem Ja: 'Ljubljeni prijatelju i brate Moj, kažem ti: dovedi ih k Meni! Jer gdje je otac koji zatvara uho i srce onome tko moli milost za njegovu djecu? Gle, čak ni najtvrdog srca otac na Zemlji to ne bi učinio, a kamoli Ja, u Kojem tjelesno prebiva punina Ljubavi nebeskog Oca (*Kološanima 2:9*)! Požuri stoga dovesti ovamo sve one koji Me traže!'

3. Kaže Max Olaf, ispunjen najdubljom radošću: 'O prijatelju, nisam li znao da moji koraci neće biti uzaludni! Unaprijed ti zahvaljujem u njihovo ime, jer ih već vidim kako plaču od radosti! Oh, hvala Ti, hvala Ti!'

4. Kažem Ja: 'Ali, najdraži prijatelju i brate! Sve sam ovo vrijeme čekao da čujem zahtjev za tebe, ali ništa se nije dogodilo. Zar ne želiš biti malo sretniji nego što si sada?'

5. Kaže Olaf: 'O, Ti nebeski ljubazni i dobri prijatelju! Gle, u mojoj je prirodi biti sretan samo kad vidim kako uživaju u svojoj sreći oni koji su mi bliski srcu! Zapravo nisam bio drugačiji ni na Zemlji. Stoga uvijek zaboravim brinuti se za sebe jer sam uvijek bio zabrinut za dobrobit drugih ljudi! Stoga mi ne smiješ, najbolji prijatelju, zamjeriti ako Te molim za milost samo za druge. Zaboravio

sam na sebe, kao da mi je manje potrebna od onih za koje sam molio! Oh, doista mi je potrebna, ali drago mi je što prvo vidim druge sretnima!

6. Kažem Ja: "Slušaj, najdraži prijatelju i brate! Znao sam doista kako je tvoje srce sastavljeno i kako je u najvećem skladu s Mojim. Ali nisam te pitao kao da ne znam, već da priprelim tvoje srce za nešto što još nisi u stanju shvatiti. Ja ću te osobno uskoro osposobiti! – Stoga idi i dovedi one koji su ti blizu srca! Ali neka ti i drugi budu na srcu, jer ti kažem: svi koje Mi dovedeš bit će primljeni! – Razumiješ li to? Da, razumiješ!"

7. Max Olaf se duboko pokloni preda Mnom, a zatim se vrati svojima. Nestrpljivo su ga očekivali natrag, i barun ga odmah pita kako sam ga primio.

8. Kaže Max Olaf: 'Ljubljeni moji, kažem vam svima – vrlo blagonaklono! Ne samo vas, nego sve koji nam se pridruže, On će primiti! Stoga, potražimo u ovoj gomili svakoga tko nam se želi pridružiti!'

9. Kaže baron: 'O dragi prijatelju, pogledaj one dvije žene iza Emme – to su moje dvije starije kćeri! A iza njih njihovi muževi, a pokraj njih nekoliko vjernih slugu. Bi li možda bili primljeni da pođu s nama? – Kaže Max Olaf: 'Dovedite ih ovamo! Tko god pođe s nama, bit će primljen, jer imam Njegovu božansku riječ za to! Ali moramo ih potražiti još.'

10. Kaže dramaturg: 'Slušaj, prijatelju, imam ideju: idemo do naše poznate gomile i dozovimo ih. Tko god se odazove, neka nas slijedi. Neka ostali ostanu. Ne vjerujem da ćemo ikoga prisiljavati.'

11. Kaže Max Olaf: 'Naravno, nema pomisli na prisilu, ali moramo im reći zašto nam se sviđa da to učine, za njihovo dobro! Bi li takvo objašnjenje bilo prisila?' – Kaže dramaturg: 'Ovisi kako gledaš na to. Previše oskudno objašnjenje imat će mali učinak, ali dobro utemeljeno objašnjenje je jednako prisilno kao i svaki drugi autoritet. Volja tako uvjerenih tada više nije slobodna.'

12. Kaže Max Olaf: 'Prijatelju, na taj način preteruješ s tumačenjem. Ako prisilom nazivaš sve što drugim ljudima donosi drugačije ideje, koncepte i zaključke, onda bi svako obrazovanje moralo biti zabranjeno! Upravo kroz obrazovanje učenici koji su prožeti slobodnim duhom prvo stječu potpuno drugačije i proturječne koncepte, nakon početne čisto senzualne orijentacije. Vjerujem da je to nešto dobro. Ako dakle ljudski duh može postići istinsku slobodu samo prinudnim obrazovanjem, onda ne vidim kako u stvarnom kraljevstvu duha poučno objašnjenje može opasno ograničiti čovjekovu slobodnu volju! Stoga, dragi prijatelju, neka te to nimalo ne brine! Ako se ispostavi da je pomalo pogrešno shvaćeno, ja preuzimam krivnju pred Onim Koji mi je dao Svoju božansku riječ za to! Stoga ću nastaviti bacati svoju riječ vjere među ove ribe. Ako što ulovim, neka bude tako. Ako ne, onda će i to morati poslužiti!'

13. S tim riječima Max Olaf krene održati dobro promišljen govor. Pridružilo mu se njih dvadesetak, ostali su gundali: 'Pa, ako želimo otići tamo, naći ćemo svoj put! Za to nam ne treba pompozni magarac!'
14. Max Olaf se vraća sa svojim ulovom i radosno govori: 'Gle, prijatelji, moj je ulov bio dobar! Idemo odmah k Njemu, Koji nam jedini može i hoće pomoći! Jer imam Njegovu božansku riječ za to!'
15. Kaže dramaturg: 'Još uvijek ne razumijem zašto ti, najdraži prijatelju, stalno pričaš o Njegovoj 'božanskoj' riječi! Kako očito, čak i najuspješniji ljudski duh može posjedovati i davati božansku riječ? Ili ga ozbiljno smatraš nekom vrstom Apolona?'
16. Kaže Max Olaf: 'Da, otvoreno ti kažem – ili On ili nitko drugi. Njegove velike riječi upućene meni nisu pale na pijesak, nego u dubine moga života! – Razumiješ li ovu moć? Pita moje srce, moj duh odgovara: Srce, tako je! To je On koga ljubiš i nema nikoga osim Njega! – Ali nemojmo više govoriti, nego prijedimo k Njemu! Blago onome tko me slijedi!'
17. Dobacuje dramaturg: "Molim za oprostaj, inače najvrjedniji prijatelju! Ne mogu te slijediti u takvoj pretpostavci! Smatrati čovjeka jedinim Bogom?! Uistinu, ovo je previše! – Nemam ništa protiv Njegove mudrosti i unutarnje snage volje, niti protiv Njegove dobrote, jer žena iz Larkfielda stječe ugled Njegovom dobrotom! Ali ne slažem se s tvojim mišljenjem da Mu prepuštaš Božanstvo! – U Mojsiju piše: **'Nećete imati drugih bogova' (Izlazak 20:3)** i **'Ne možete vidjeti Boga i živjeti, jer je Bog oganj koji spaljuje'** – i poslušaj dalje što mudri Židov Isus, Kojeg i ti smatraš Bogom, Sam kaže, mislim u Ivanu – kaže **'nitko nije vidio Boga, ali tko čuje i primi Njegovu Riječ i živi u skladu s njom, primit će Duha Svetoga i On će prebivati u njemu!'** – Vidiš, i ja sam prilično dobro upućen u Bibliju! Ali nigdje ne piše da je ljudski duh, čak i ako je od Boga, po svojoj prirodi najviše božansko Biće, koje prebiva u vječno nedostupnom svjetlu (1 *Timoteju* 6:16)! A budući da to tvrdiš o onom tamo uljepšavaču te žene iz Larkfielda, ne mogu se složiti s tobom!'
18. Kaže Max Olaf: 'Dragi prijatelju, učini kako želiš! Već si se usprotivio prisili, pa te neću ponovno pokušavati uvjeravati.'

Poglavlje 76

Iskreni čistač cipela. Nepoželjna Mierl. Dramaturgovo prljavo rublje obješeno. Uvrijeđeni duh oholosti napušta društvo.

1. Nakon čega mu prilazi spomenuti Franz, koji je bio dramaturgev čistač cipela na Zemlji, govoreći: 'Iako smo svi ovdje isti, kažem Vašoj Visosti: slušajte, još uvijek ste onakvi kakvi ste bili na Zemlji, i to mi se jednostavno ne čini

ispravnim, razumijete li me? U svijetu ste, naravno, bili doista velik čovjek, i uz to silno bogat, što je uglavnom bilo zahvaljujući vašoj ženi. Ali svemu tome je sada kraj, jer smo ovdje u duhovnom svijetu, shvaćate li? I ovdje svi moraju biti jako ponizni, inače će biti španjolskih komaraca i luksemburških šparoga! Dobri gospodar nam ovdje želi dobro i dao nam je malo svjetla. I mislim da to ne bismo trebali olako shvatiti. Samo pođite s nama, neće vam škoditi! I gledajte, vaša draga Mierl je također ovdje! Mislim, ona koju ste imali uz ženu, kužite? I ne biste trebali izostajati tamo gdje se vaša Mierl nalazi! Što kažete?'

2. Čovjek drame najgorčeniije kaže: 'O, ti prokletu prljavo rublje! Čini se da je čistilište već ovdje, pa pakao ne može biti daleko. Nije li ovo čisto od vraga! Sad je ovdje i to glupo stvorenje od Mierle, i moja Bogom blagoslovljena žena! Pa, dosta je! Nije li moja žena otišla u vječnost dvije godine prije mene?! A ja sam mislio da će, nakon što je u svojim kasnijim danima tako pobožno uzdahnula i tako blagoslovljeno preminula u Gospodaru, odavno lebdjeti na nebeskom oblaku. Ali ne, ona je ovdje i sto puta jadnija nego je bila na svijetu neposredno prije svoje smrti! I kao šlag na sve, evo i moja namiguša (*razvratnica*) koja ima usta oštra kao mač. Ne, ovo je sve što mi treba, da odem tom čovjeku u takvom društvu, a on još nije rekao svoje riječi o tome da se moram poniziti!! Ali osjećam miris pečenja i pazit ću da ne odem, da se krčkam pred čarobnjakom i njegovom preobraženom ženom iz Larkfielda! Proklet bio ako čovjek ne naleti na sve dosadno u ovom svinjskom svijetu! Raspeće i prokletstvo; ako ovo nisu nesreće, onda ne znam što jesu! Možda će se i moje druge povremene ljubavi pojaviti zajedno s vježbama koje sam s njima izvodio iz zabave!'

3. To je dramaturg (*časnik*) govorio sam sebi, ali su ga čuli i oni oko njega. I priđe mu njegova žena i tiho mu reče: 'Ivane, znala sam za tvoj život u svijetu, to je bio i razlog nesloge među nama posljednjih godina. Pa ipak, sve sam ti oprostila! Stoga, učini sve dobro pred Bogom i sa mnom, tvojom zemaljskom ženom koja je iz čiste ljubavi žrtvovala sve za tebe, čak i očevu ljubav. Ne boj me se, jer te neću prekoriti. Nego slijedi sada Onoga Koga si u svijetu uvijek tvrdio da isključivo slijediš. Koliko si me puta optuživao za aristokratsku oholost, ali ovdje u kraljevstvu poniznosti sto puta si oholiji od mene i moje rodbine! Kako to?'

4. Dramaturg je zatečen, mrmlja sam sebi u bradu i ne odgovara.

5. U tom trenutku Mierl dolazi i govori Emmi: 'Molim Vašu Ekselenciju za tisućestruki oprost što sam imala Vašeg muža. Obično sam bila dobra i pristojna djevojka. Ali jednom sam srela Vašeg gospodara na vratima, gdje me je stvarno pritisnuo, dajući mi obećanje na život i smrt da će se oženiti sa mnom, pa sam mislila da bi se to doista moglo dogoditi! Ali nitkov me je vukao

za nos godinu za godinom, više nije bilo govora o braku. Ali ja nisam znala ništa o tome da je oženjen! To sam saznala tek ovdje. Ali uživajte sada, dok grdim nitkova. Sjetit će se svoje izdane Annamierl!

6. Mierl se zatim okreće dramaturgu i kaže: 'Pa, ti nitkove od vodenog taksista i umirovljenog intendanta-narednika, ili što god si bio! Tko se ti misliš da si? Mogao bi zapravo odgovoriti svojoj gospođi Madam, koju si tako spretno provozao po Zemlji? Reci sad ako imaš hrabrosti, glupi nitkove! Sve te stvari koje si mi rekao, da si samac i koliko novca imaš! Da si takav lord, kao što si me lagao, sa svom tom čašču, onda ne bi mogao biti takav glupi nitkov! Znaš, da me nije toliko sram, rekla bih tvojoj gospođi Madam kako si se petljao sa mnom! Samo pričekaj malo, dok tvojoj gospođi Madam ne kažem još malo! Jer sad se stvarno uzbuđujem, saznajući kakvu si poštenu, dobru ženu imao!'

7. Čuvši to, Max Olaf ode dramaturgu, prekine Mierl rekavši: 'Pa, dragi prijatelju, ovdje se pojavljuju neke vrlo pohvalne epizode tvog zemaljskog života. Zaista, nisam čuo ništa od ovoga o tebi. Dakle, ovo je vjernost i ljubav koju si pružio svojoj dobroj ženi? O, ti svinjo od časnog čovjeka! Doista, sada vidim zašto se kloniš žene iz Larkfielda. Možda je sudjelovala u nekom od tvojih preskakanja sa strane? I stoga ti neće biti ugodno ići sa mnom tamo gdje te, čini se, poznaju bolje nego što sam te ja ikad poznavao! Prijatelju, ako tvoje bračne stvari stoje ovako, čak i dok još uvijek stojiš tamo kao častan čovjek, onda te moram zamoliti da ne ideš sa mnom tom najčišćem i najsvetijem humanistu! Pokazao bih prokleta malo poštovanja prema tom svecu kad bih Mu predstavio takav primjer svinjske vrline! Čini sada što želiš, ali mudro ću se suzdržati od daljnjeg druženja s tobom.

8. 'Jadna Emma! Da sam znao kakvog čovjeka imaš na Zemlji, ne bih te tužio za klevetu! Nego svi dođite onom velikom i svetom prijatelju čovječanstva! Tamo ćete biti obeštećeni za svaku nepravdu koju sam vam ikada nanio! Ali ova svinja može ići kamo god želi!'

9. Kaže barun: 'Ne, ovo nikad ne bih povjerovao o ovom čovjeku! Dakle, ostaje istina - što je prosto, ostaje prosto! Ali što se dogodilo, dogodilo se! Iako ga ne namjeravamo suditi, on nije prikladan za naše društvo na ovom svijetu! (*Okrećući se dramaturgu*) Ostavite nas i izbjegavajte naše društvo! Vaše najprikladnije mjesto je tamo među proleterijatom! Možda ćete pronaći nekoliko božica koje su vam izljevale nektar tijekom vaših pašinskih gozbi!'

10. Kaže razjareni dramaturg: 'Sigurno čak i ovdje svatko ima pravo zabraniti takvu vulgarnost! Nije li i moja časna žena svake subote priređivala zabave? Nisam svjestan da su to bile sesije učenja Ignacija Loyolskog! Usput, nitko mi nema pravo davati naredbe ovdje, jer mislim da mi ne treba glasnogovornik! Neću tolerirati nikakve daljnje grube primjedbe u budućnosti, jer ću znati što

učiniti! Usput, ne morate nagovještavati moju nepodobnost za vaše uzvišeno aristokratsko društvo jer sada zahvaljujem Bogu što sam se takvog ološa riješio na prikladan način. U pozadini, srećom, vidim nekoliko dobrih poznanika. S njima ću sigurno imati poštovaniji prijem nego s vama, uobraženom, uzvišenom aristokratskom ruljom!"

11. S tim riječima, dramaturg napušta njihovo društvo i odlazi svojim poznanicima. Emma ga pokušava zaustaviti, ali on žuri, gurajući je u stranu.

12. Ali Max Olaf kaže: 'Pustite ga! Možda ide prema svom usponu - ili padu. Ali molit ćemo Gospodara da mu da milost za milošću! Stoga, prijedimo Spasitelju čovječanstva!'

Poglavlje 77

Olafov zagovor pred Gospodarom. Svjedočanstvo o Isusovom Božanstvu i predaja Njegovoj volji. Zasićenje jadnih duša.

1. Njih dvadesetak uz Maxa Olafa dolaze k Meni. Duboko se klanjajući, njihov vođa kaže: 'Gospodaru moj i preuzvišeni prijatelju. Kao odgovor na Tvoju najmilostiviju naredbu, kao što ovdje vidiš, od srca sam izvršio malu regrutaciju za Tebe!'

2. Jedan od njih ipak nije htio doći, jer su ga neke osobe blisko upoznate s njegovim zemaljskim okolnostima previše osramotile. Ali ne mislim da je zbog toga potpuno izgubljen? Jer Ti si Sam stvarni gospodar ove kuće i tko god smije ući u nju, sigurno ne može biti izgubljen! U svijetu on nikada nije bio loša osoba, u osnovi. Njegov glavni problem bilo je njegovo tijelo. A budući da je nažalost posjedovao veliko bogatstvo, upao je i u zbrku požuda koje je krenuo zadovoljavati. Moram priznati da ne čine čast njegovom duhu, ali što se sada može učiniti? Svakako su bile izvršene, pa vjerujem i da ga okolnosti još uvijek mogu natjerati na reformu i potrebnu poniznost. Ali suditi mu i kažnjavati ga zbog toga čini se pomalo grubim!

3. To su, usput rečeno, samo moje vlastite ideje, o Gospodaru, s kojima Te ni najmanje ne namjeravam preduhitriti! Jer zaista Ti kažem: O Gospodaru, o prijatelju, neka bude po Tvojoj volji!"

4. Kažem Ja: 'Kažem ti, međutim, da su tvoja mišljenja vrlo dobra i stoga vrlo korisna. Ali određeni događaji će se ipak morati dogoditi s tim duhom prije nego što postigne istinski uvid i napredak.' Niti želim puno govoriti o njegovim najnečasnijim zemaljskim postupcima, iako su oni vrlo prikladni da ga liše vječnog života. Ali taj duh je istovremeno i najsmrdljivija oholost i pun destruktivne bučnosti! I gle, ovdje su izgledi daleko gori nego što biste pretpostavili. Svakako postoji odgovarajuća protumjera za preusmjeravanje

senzualnosti. Ali malo ili ništa se može učiniti protiv oholosti i bučnosti bez ograničavanja slobodne volje! Ali vidjet ćemo što se može učiniti.

5. Ali što da učinim za one koje si doveo sa sobom? Reci mi otvoreno!

6. Kaže Max Olaf: 'Gospodaru, što god smatraš prikladnim učiniti iz Svoje neograničene dobrote! Jer Tvoja mudrost nadilazi sve, Tvoja dobrota ne poznaje granice, a svjetovi se pretvaraju u prah pred Tvojom voljom!'

.....

-----2 bračna scena-----
Robert Blum i Helena...
-----♥♥-----

Tko su Robert i Helena?

Robert (revolucionar)

Robert je povijesna osoba – revolucionar, politički borac i govornik, koji je na zemlji bio pogubljen zbog svojih ideja.

Bio je:

- gorljiv zagovornik slobode
- borac protiv tiranije
- čovjek snažnog razuma i snažne volje
- ali i sklon ponosu, političkom idealizmu i vlastitoj pravednosti

U svijetu duhova:

Na početku još uvijek nosi:

- revolucionarni mentalitet
- sklonost raspravi i dokazivanju
- unutaranju napetost između razuma i poniznosti

Postupno prolazi kroz četiri "dvorane" vlastite nutrine:

- suočava se sa svojim manama
- čisti se od oholosti i sjemena smrti
- uči da Kraljevstvo Božje ne dolazi silom razuma, nego silom ljubavi

Ključni prijelom:

- priznaje Isusa kao jedinog Gospodina
- stavlja ljubav prema Bogu iznad svega, čak i iznad Helene
- uči da prava sloboda dolazi iz poniznosti

Na kraju dobiva novo ime: Robert-Uranieľ

Novo ime označava:

- novu duhovnu razinu
- sjedinjenje ljubavi i mudrosti
- ulazak u "četvrtu dvoranu", početak pravog neba

Robert simbolizira razumnú, revolucionarnu dušu koja traži pravdu – ali se tek kroz poniznost i ljubav potpuno preobražava u nebeskog čovjeka.

Helena

Helena je žena snažnog srca, temperamenta i duboke osjećajnosti.

Na zemlji je bila:

- žena puna strasti
- energična i borbena
- sklona nagloj reakciji, ali iskrena

U svijetu duhova:

Na početku je još gruba u govoru i temperamentu.

Brzo plane, brani istinu, ali bez mjere.

No njezina najveća snaga je:

- spontana ljubav prema Isusu
- otvoreno srce
- neposrednost i toplina

Dok Robert napreduje kroz mudrost i razum, Helena napreduje kroz ljubav.

Ona prima "rijeke ljubavi", dok Robert prima "kapljice mudrosti", ali njihova se blaga sjedinjuju.

Na kraju:

- postaje potpuno preobražena
- gubi zemaljsku grubost
- postaje anđeoska u ljubavi
- ostaje Robertova vječna supruga u nebeskom redu

Helena simbolizira dušu čije je srce ispred razuma – koja kroz ljubav prima puninu svjetla i postaje nositeljica nebeske topline.

Poglavlje 124

Robertova oduševljenost. Gospodareva briga za redovnika. Domaćin Robert dobiva Helenu kao pomoćnicu. Nebeski brak.

1. Svih osam muškaraca sada požure van gdje ugledaju Gospodara. Tamo Me nađu zauzetog s izbačenim redovnikom, koji Me naravno još ne poznaje.
2. Sa suzama u očima, Robert Mi se ovako obraća: „O Gospodaru, ljubljeni, dragi sveti Oče! Gdje si bio sve ovo vrijeme, da Te nigdje nismo pronašli unatoč opsežnoj potrazi! Oh, kako je tužno, tmurno i prazno bilo otkako Te više nismo mogli pronaći nigdje u ovoj kući! Kako nam je bilo teško organizirati stolove! Ukratko, stvari su bile nepodnošljive bez Tebe. Ali sada kada si nam se vratio

na Svoje imanje, sve je opet neizrecivo dobro! Mogao bih se sada prepustiti radosti, ali moje bi srce, a ne noge, skakalo od radosti! Nije li istina ono što si jednom rekao, naime: **'Bez Mene ne možete učiniti ništa!'** (Ivan 15:5) Ja bih glasno dodao: 'Bez Tebe, o ljubljani, sveti Oče, nema ničega, nigdje! Sve je tada пусто, prazno i očajnički tužno!' Ali Ti nas više nećeš ostaviti?!"

3. Kažem Ja: „Nisam vas ovom prilikom zasigurno ostavio. Samo sam malo ispratio vaše goste, Svoju djecu, do prostranih vrtova ove kuće, pokazujući im raznolike, nove nasade, u kojima su svi uživali. U međuvremenu si se dobro proveo sređujući veliku blagovaonicu, čineći Mene vrlo zadovoljnim. Nije važno što Me nekoliko trenutaka nisi mogao vidjeti svojim očima, jer sam Ja neprestano bio s tobom u istoj Ljubavi. Ja sam stavio Svoje Riječi na jezik brata Dismasa, koje je on izgovorio za tvoju duboku pouku. Ali sada sam opet vidljivo s tobom i namjeravam se ponovno useliti u ovu kuću i iscijeliti u život mnoge bolesne!

4. "Ovdje u ovom redovniku, koji je još uvijek potpuno gluhi, slijep i nijem i hrom, sve u jednom, već imamo takvog jednog pacijenta pred sobom! Prvo treba pomoći ovome, a onda će nam on pomoći da radimo na ostalima. General ga je preoštro napao, optužujući ga za zločine koje ovaj jadnik sigurno nije počinio u cijelom svom životu. To nije bilo ispravno od strane generala, koji inače žudi za istinom i svjetlom. Ova osoba je samo kao i svi njegovog kalibra i treba joj pomoći. Jer za rimokatolika, utjelovljenje znači biti duhovno gluhi, slijep, nijem i hrom, stanje u kojem se nitko ne može smatrati odgovornim. Ali ovo početno iscjeljenje ipak je bilo dobro za njegovu svećeničku aroganciju. Jer sada on shvaća da je bio u krivu, jer je pokušao uvjeriti svih u nešto u što ni sam nije vjerovao, koristeći pakao kao sredstvo zastrašivanja, a nebo samo kao slatku hranu za iskušenje, ne vjerujući ni u jedno ni u drugo. Za njega je religija bila samo mitološko sredstvo održavanja ljudi na Zemlji poslušnima svjetovnim zakonima. Smatrao je bogoslužje samo nužnim za zaslijepljivanje duhovno slijepih masa, sam ne mareći za to i govoreći sebi, kao i u prisutnosti svojih najpouzdanijih kolega, kao i izvjesni Papa: 'Kristova drevna legenda nije loša; od nje možete napraviti što god želite. I donosi svojim slugama mnogo novca i ugleda. Ali to je otprilike sve što tu ima, ona stara grčka (*legenda*) je inače puno bolja i slavnija!'

5. „Ali Ja vam kažem: ništa od ovoga nije važno, jer je u svojoj velikoj sljepoći redovnik bio trostruki rob Rima! Ali može li se kazniti rob koji je dopustio gospodaru da mu iskopa oči i spali uši? Zato ti, brate Roberte, odmah uđi u kuću i donesi kruh i vino! Jer ovaj prije svega mora primiti snažnu hranu, kako bi u budućnosti mogao primiti savjet i ispravak od nas. Učini kako sam ti naredio!"

6. Trenutak kasnije Robert donosi veliku bocu vina i cijeli kruh, govoreći: „Gospodaru, evo ga! Ali kako ćemo mu ga dati, kad leži na zemlji kao mrtav. Nećemo li mu prvo morati pomoći da ustane?“
7. Kažem Ja: „Dragi Roberte, budi strpljiv! Naša blizina će ga uskoro podići. Ali to su obično opasni pacijenti i čovjek mora provesti više vremena s njima. Vidim da su vino i kruh malo preteški za tebe. Što ako ti draga Helena, koja te suosjećajno promatra, pruži ruku pomoći? Ne bi li tvom kućanstvu nešto koristilo kad bi imao domaćicu poput nje?“
8. Robert, nakon stidljivog osmijeha, kaže: „Sve bi bilo neizrecivo dobro, samo kad ne bi bila tako lijepa! Ali sigurno pomoćnica! O Gospodaru, koju si mi Ti sam dao – od svake bi kuće stvorila deset tisuća nebesa! Ali ona je previše iznimno lijepa, draga i predivna za mene.“
9. Kažem Ja: „Nisi li obično bio prijatelj svega lijepog i korisnog! Tvoja maksima je čak bila: 'lijepo mora biti korisno, a korisno lijepo!' i gle, to je također bio temelj Mog djelovanja od vječnosti. Stoga su i sva Moja djela jednako lijepa koliko i korisna.“ Jer korisnost odgovara Mojoj vječnoj Ljubavi i Dobroti, a ljepota Mojoi Mudrosti i Istini. Stoga ovdje u kraljevstvu nebeskom nikada ne možete imati jedno bez drugoga! Što vam se nešto ovdje čini ljepšim, to je korisnije!
10. „Helena je uistinu iznimno lijepa, zbog čega je i iznimno korisno biće. Stoga ne dopusti da te njezina ljepota preplavi strahopoštovanjem. Samo kroz nju postat ćeš savršen čovjek i anđeo; a ona kroz tebe još ljepša, savršenija i korisnija! Dajem ti je kao istinski nebesku suprugu, s kojom ćeš postajati sve mudriji, sretniji i blagoslovljeniji. Stoga joj pruži ruku i pritisni je na svoje grudi. Ispunjenje Moje volje bit će tako vječni blagoslov za vas oboje!“
11. Robert, omamljen radošću, kaže: „O Gospodaru, oprosti mi moju veliku slabost. Ali priznajem da reći 'Neka bude Tvoja volja' nikada prije nije bilo tako lako i radosno!! Stoga dođi k mojim grudima, ti nebeski prekrasna i sjajna Heleno! Ono što mi je Gospodar, Otac Isus, Jehova Zebaot najmilostivije dao zauvijek, dao je i tebi, preko mene, zauvijek! I tako budimo blaženo jedno u svemu – u ljubavi, istini i djelima ljubavi, i stoga ujedinjeni u našem najsvetijem, najljubljenijem Ocu!“
12. Kaže Helena, blistajući nebeskom ljepotom: „Neka je ime Gospodnje hvaljeno vječno i neka se vrši Njegova sveta volja! Ali i tvoja volja bit će vječno sveta meni, jer sada vidim da više ne nosiš nikakvu drugu volju u svom srcu osim one nebeskog Oca svih ljudi i anđela! – Ako tvoje srce ikada, nakon kakvih velikih ljubavnih djela, na trenutak klone, tada će pronaći obilnu snagu u mom; a ako ja pak osjetim slabljenje u svojoj svetoj volji, tada će me tvoje srce ojačati u svemu što je najmilije presvetom Ocu. – i stoga u ime našeg nebeskog Oca,

želim zauvijek biti tvoja nebeska supruga, koja će živjeti i djelovati u tebi kao jedno biće, vječno! Milost, Ljubav, Mudrost, Red i Volja presvetog Oca bit će naš blagoslov vječno!"

13. Robert, preko svake mjere dirnut, pritisne Helenu na svoje grudi, ljubeći je tri puta u čelo, a Helena ga zatim tri puta poljubi u usta, zatim mu uzme vino i kruh govoreći: „Kao zauvijek tvoja žena, dopusti mi da podijelim tvoje terete! Dovoljno je što u ime Presvetog Oca ti organiziraš! Ja ću onda biti tvoja desna ruka!"

14. Kažem Ja: „Dobro, dobro, moja ljubljena djeco! Sada ste blagoslovljeni i ujedinjeni i takvi ćete zauvijek ostati!"

15. „Ali time ne završavamo naš zadatak, već nas pokreće na djelovanje! Ali svaka će se akcija od sada dovršiti lakše i brže, budući da ti, moj ljubljeni Roberte, sada stojiš tamo kao ostvareni građanin nebeskog kraljevstva, posjedujući sada ne samo moć poučavanja kroz istinu djela, već i moć prosuđivanja kroz ljubavnu volju iz Mene, koju ćeš, međutim, koristiti samo tamo gdje prva ne bi bila dovoljna! I zato se sagni nad ovim bolesnikom i diši nad njim, da se digne i ozdravi!"

Poglavlje 157

Izveštaj o Robertovom podzemlju. Sveti natpisi na stepenicama piramide. Važna doktrina spasenja i njezin utjecaj na Roberta.

1. U istom trenutku Robert prilazi k Meni sa svojom ženom i govori: „O Gospodaru, dobri, sveti Oče svih ljudi i anđela! Stvari tamo izgledaju strašno, strašno! Da je unutrašnjost ove piramide deset puta veća od egejske štale, još uvijek bi se lako čistila. Ali ovako, ovaj grešni izmet, posebno blizu podnožja piramide, milijun puta premašuje egejsku štalu! Ovdje nema ni pomisli na čišćenje čak i kad bi se sve zemljine rijeke mogle preusmjeriti u nju. U gornjem dijelu piramide izložene su tisuće nepromišljenih slika iz cijelog mog zemaljskog života. Donje odaje, međutim, ispunjene su svakakvom neopisivom gadošću, sparene s najodratnijim smradom! Oh, jad za jedom; tko će meni, jadniku, pomoći da očistim ovu štalu?"

2. Kažem Ja: „Dragi Moj prijatelju Roberte! Nijedan zadatak nije prevelik da bi ga se stavilo pod kontrolu pravim sredstvima, ali potrebni su pravi uvid i strpljenje. Razmotri ogromno stvaranje od njegovog početka do njegovog konačnog, nužnog kraja i od njegovih najsitnijih organskih i anorganskih čestica do njegove ogromne, uređene cjeline; i postat ćeš svjestan naizgled nemogućeg reda, koordinacije, održavanja i vođenja prema njegovoj ispravnoj, konačnoj svrsi. Pa ipak, ova veličanstvena stvaralačka građevina stoji tamo

najveličanstvenije uređena i nijedan atom ne može izbjeći njezinu sudbinu! Stoga bi trebalo biti relativno lako očistiti tvoju zemaljsku egejsku štalu; ali pravi uvid, strpljenje i čvrsta odlučnost su neophodni!

3. Kako bi ipak stekao pravi uvid, pođi do vanjskih stepenica piramide, koje su okružene zlatnim prstenom s ispisanim slovima, i pročitaj što je tamo napisano! Reći će ti sve što trebaš učiniti."

4. Robert odlazi i prvo čita najdonji kružni rukopis, koji kaže: **'Dođite k Meni svi koji ste umorni i opterećeni i Ja ću vas oživjeti!'** (Matej 11:28) I nastavlja: 'Ostanite samo u Ljubavi! Zaista, ako bi broj vaših grijeha bio kao pijesak morskog dna i trava na Zemlji, Ljubav će ih sve izbrisati. I ako bi vaša sramota pred Bogom bila kao krv žrtvenih jaraca, Ljubav će je pobijeliti poput bijele vune i najfinije morske svile!'

5. I nastavlja na drugoj stepenici: „Ljubav je život, zakon, red, moć, autoritet, blagost, poniznost, strpljenje i stoga srž sve mudrosti! Mudrosti nije sve moguće, jer mudrost može ići samo određenim putem i ne može se baviti onim što je nečisto. Ali Ljubavi je sve moguće, jer ona hvata i ono što je izopačeno istom toplinom kao i ono što je već najčistije u sebi. Ljubav može koristiti sve, a mudrost samo ono što je Ljubav očistila."

6. I nastavlja čitati na trećoj stepenici: „Pitajte svoje srce može li puno voljeti; može li voljeti Boga iznad svega bez ikakve motivacije osim same Ljubavi? Pitajte svoje srce može li, poradi Boga, voljeti brata više od sebe? Pitajte svoje srce je li uistinu sposobno za čistu Ljubav? Može li voljeti Boga zato što je Bog. I može li voljeti brata kao Boga, iz čiste Ljubavi prema Bogu? Ako je tvoje srce sposobno za to, onda je tvom gnojnom raspadanju došao kraj, i ti sam stojiš pred Bogom, svojim Gospodarom, Ocem i Bratom kao savršen!"

7. I nastavlja on na četvrtoj stepenici: „Bog je Sam iskonski vječna, najčišća Ljubav (1 Ivanova 4:8, 16), a njezina vatra je život i mudrost u Bogu. Ljubav je stoga iz i, kao Bog, život i svjetlo svih bića. Iskre iz peći vatre Božjeg srca! I ti si takva iskra! Zapali se živim plamenom i u svom srcu ćeš vidjeti Boga!"

8. I dalje čita ona petoj stepenici: 'Riječ iz Božjeg srca je svemoć Ljubavi; stoga su Riječ i vječni Sin od Boga isti. Sam Bog je potpuna Riječ koja se rađa u vatri Ljubavi. Ali i ti si Riječ Božja, proizvedena u Božjem srcu! Stoga ponovno postani savršena Riječ Božja! Postanite puni Ljubavi, pune Ljubavi u Bogu – time postajući sin Božji i jedno s njim! Ali nećete doći k Bogu osim po Ocu, koji je Ljubav i Riječ u sebi, ista od vječnosti do vječnosti!'

9. I čita na šestoj stepenici: "Samo je Krist posrednik između Božje i ljudske prirode. Smrću svoga tijela i prolivenom krvlju, On je utro put uskrsnuću i povratku Bogu svakoga tijela, što je Sotonin praiskonski grijeh! Ali Krist je osnovna Ljubav u Bogu, glavna riječ Riječi koja je postala tijelom, a time i tijelo

svakoga tijela i krv svake krvi. Ovo tijelo je dragovoljno uzelo grijeh cijelog svijeta na sebe i očistilo ga pred Bogom svojom svetom krvlju. Učini se dionikom ovog najvećeg Božjeg spasiteljskog djela po tijelu i krvi Kristovoj i bit ćeš čist pred Bogom. Jer nijedno biće ili stvar ne može postati čisto samo od sebe osim isključivo po Kristovim zaslugama, koje su najviša milost i milosrđe Božje. Ti sam od sebe ne možeš ništa učiniti, ali Krist može sve!”

10. I čita na sedmoj stepenici: “Vaš zemaljski dom pun je prljavštine; tko će ga očistiti? Tko jedini ima moć i vlast? Evo, Krist, vječni Veliki Svećenik pred Bogom, njegovim vječnim Ocem! Jer Krist i Otac su jedno od vječnosti. Samo u Kristu prebiva punina Božanstva tjelesno (*Kološanima 2:9*). A ta punina je Otac kao najčišća božanska Ljubav. Zgrabi je svojom ljubavlju i ona će očistiti i probuditi tvoje tijelo, kao što je probudila Kristovo tijelo koje je nosila u sebi.”

11. I čita na osmoj stepenici: “Zgroženi ste velikim mnoštvom vaših zlih duhova koji su vladali vašim tijelom i krvlju na Zemlji, pitajući zajedno s Pavlom: ***Tko će me otkupiti od moga tijela i osloboditi me od okova smrti? Gle: Krist, koji je bio ubijen, uskrsnuo je i živi – Gospodar od vječnosti!***” (*Rimljanima 7:24-25*) Da je On mogao ostati u smrti, onda bi i tvoja vječna smrt bila sigurna; ali budući da je Krist uskrsnuo, kao što Ga ti sada vidiš, nemoguće je da itko ostane u grobu. Jer kao što je kroz zmiju smrt došla na svako tijelo, tako je i život došao na svako ljudsko tijelo Zemlje kroz jednog Bogočovjeka; ali istovremeno i novi sud, unatoč tome što je stari sud koji je u sebi nosio smrt zauvijek poništen uskrsnućem ovoga. I ovaj novi sud je smrt, ali ne smrt za smrt, nego smrt za život! Ljubite kroz svoju ljubav, da bi ovaj novi sud vašeg tijela postao pravi život kroz djela onoga jednoga. Stojite na izvoru; pijte puninu žive vode!”

12. A na devetoj stepenici čita ovako: “Ženskarenje je zapravo ljubav prema sebi! Jer onaj tko se dopusti toliko izopačiti ljubavlju prema ženi da mu ljubav prema bližnjemu, a posljedično i prema Bogu, postane teret, on voli sebe u ženskoj prirodi! Stoga si ne dopusti da postaneš zarobljenik, prekomjerno, zavodljivog oblika žene, inače ćeš propasti u ženskoj slabosti, dok bi se žena tvojom snagom trebala uzdići u jedno biće s tobom i u tebi! Ali voli ženu kao što bi volio jedan ili drugi od svojih udova, da bi ona postala jedno s tobom (*Efežanima 5:28, 29*)! Ali voli Boga iznad svega, da bi se iz takve ljubavi ponovno rodio (kao) pravi, najslobodniji građanin najčišćih Božjih nebesa zauvijek, zajedno sa svojom ženom kao jednim bićem s tobom!”

13. I na desetoj stepenici čita: “Tražite, tražite, tražite, da se ne biste uzoholili kad postanete veliki! Pogledajte Gospodnju krotkost, blagost i dobrotu! On je Gospodar od vječnosti; sve što je sadržano u beskonačnosti Njegovo je Vlastito djelo. Njegova je moć toliko velika da sva djela beskrajne pustoši moraju potonuti natrag u vječno ništavilo pred najnježnijim dahom Njegovih usta. Pa

ipak, unatoč tome, On stoji među Svojom djecom običan i skroman, kao da je najmanji među njima. Voli ih i ponaša se s njima kao da nema nikoga osim njih u svoj beskonačnosti, koja se zasigurno udružuje s bezbrojnim mirijadama najdivnijih, najslavnijih i najljubavnije mudrih, najčišćih bića! Zato tražite, tražite, tražite da postanete i ostanete najmanji zauvijek!”

14. Na ovoj posljednjoj stepenici, Roberta toliko obuzme ljubav prema Meni da počne glasno plakati. Pogledava čas ovaj posljednji natpis, čas Mene, a ponekad i svoju novu ženu, govoreći nakon dugog napada zaprepaštenja: “O, ti sveti natpise; ali zbog tvoje jednostavnosti, lišen svake prijetnje, napisan na najčišćem zlatu – i vječno istinit kao Onaj Čiji su te svemogućí prsti urezali u ovo zlato. O Bože! Tek sada me prožima neizmijerna ljubav prema Tebi. I time postajem svjestan da sam Te do sada nedovoljno volio! Ali sada je drugačije! Ti si sada jedini Gospodar moga srca, moga života! Vječna, nepobjediva Ljubav! Samo Tebi, ništa osim ljubavi, ljubavi i još više ljubavi; Ti moj Bože i Oče Isuse!

15. Kad si mi dao najljepšu Helenu za ženu, u mom srcu sam osjetio više najdublju zahvalnost nego pravu ljubav prema Tebi. I smatrao sam da sam postigao savršenstvo samo marljivom poslušnošću tvojim zapovijedima. Ali koliko sam bio daleko od svog pravog cilja! Doista mi je nedostajalo razlučivanja kako bih te mogao voljeti više od Helene. Ali sada su se stvari promijenile! Sada volim samo Tebe, vidim novi život kako se budi iz ove ljubavi! O Gospodaru i Oče, o Isuse, Ti moja jedina ljubavi!”

Poglavlje 158

Robertova vatrena ljubav prema Bogu. Helenin pohvalni govor, njezina plašljivost pred Presvetim. Gospodarev osnažujući odgovor.

1. S tim riječima Robert zapravo skače s vrha piramide, zaboravljajući čak i svoju najljepšu ženu u svojoj žurbi prema Meni. Prilazeći Mi, namjerava se spustiti pred Moje noge i izliti Mi svoje srce. Ali podsjećam ga da je ovaj put zaboravio svoju ženu Helenu.

2. Robert, uznemiren, kaže: O Gospodaru, Oče Isuse, tko može u Tvojoj prisutnosti biti svjestan ičega drugog osim Tebe Samoga! Doista volim najljepšu i najpobožniju Helenu kao jedan od svojih boljih udova ili cijelo svoje duhovno tijelo, ali Ti Sam si sada moje sve zauvijek - Moj Bože, Moj Gospodaru i Oče! Što bi svijet pun Helena bio bez Tebe?? Ništa! I ako Ti je drago, onda mogu biti potpuno sretan bez jedne Helene. Ipak, idem po nju, jer je ona dar iz Tvoje ruke, i stoga beskrajno vrijedna, draga i ugodna.“

3. Kažem Ja: ‘Zaista, idi i dovedi je! Jer nas gleda s tugom, misleći da te je nekako uvrijedila jer si je ostavio!’

4. Robert žuri Heleni govoreći: „Dođi, dođi, voljena ženo moja; samo iz velike ljubavi prema Gospodaru zaboravio sam te nakratko. Ali sve je opet dobro! Stoga dođi sa mnom k Gospodaru i razvedri se!“
5. Helena kaže: „Moje ljubavi puno srce Gospodaru i tebi, hvala ti, što si me ponovno pogledao! Jer moje je srce bilo istinski uznemireno da je nekako sagriješilo. Ali sada je opet sve u redu, jer te je jedina pravedna i istinska Ljubav privukla od mene prema Bogu, svetom Ocu! Ali sada i mene povuci pred Njega, koji je još uvijek jedini Gospodar moga srca i bit će to zauvijek. Neka naša srca budu ujedinjena pred Onim Koji ih je prvi ispunio Svojom Ljubavlju, tako da kada se tvoje tijelo uskoro očisti uskrsnućem u vatri Božje Ljubavi, i moje će se očistiti, omogućujući nama dvoma da tada budemo sretni kao jedno srce, jedan um, jedna ljubav, jedan najblagoslovljeniji život i biće; pred Njim.“
6. Robert se gotovo rastopi od ljubavi, dovodeći Helenu k Meni. I ona namjerava pasti licem na zemlju po dolasku. Ali Ja je sprječavam u tome, govoreći joj: „Pa, sada Moja najdraža Helena, zar se više ne usuđuješ voljeti Me onako kako si Me voljela ranije? Gle, Ja sam vječno isti!“ Helena kaže, kukajući: „Oku (si) doista (isti), ali srcu si postao potpuno drugačiji, mnogo veći i svetiji! Srce sada drhti pred Tvojom veličinom i svetošću jer Ti si uistinu jedini Bog!“
7. Kažem Ja: „Pa, najljubljenija Helena, to si već znala prije, ali nisi imala takvu svetu zadržku. **Poljubila si Me svim žarom svog srca!*** Prisjeti se (*toga*) i ostani dosljedna, baš kao što i Ja uvijek ostajem nepromjenjiv i vjeran Sebi, i tada nećeš upasti u takav nepotreban strah od Moje božanske veličine!“

[Poglavlje 88

Najveća nagrada čiste božanske Ljubavi – Vjenčano Božanstvo

1. Helena kaže i pita: „O Gospodaru, rekao si mi da Ti dam pravi poljubac, ali riječ 'pravi' me muči! Jer ne znam za drugi poljubac osim onog koji je rođen iz ljubavi i nikada Ti nisam dala nijedan drugi. Ako, međutim, poljubac iz najčišće ljubavi ne bi trebao biti pravi, onda ne razumijem kakav si poljubac opisao?“

2. Kažem Ja: „Pa dobro, Moja najdraža Helena, kakav bi drugi poljubac mogao postojati osim onog koji diktira čista i istinska ljubav! Ali postoje dvije vrste pravih poljubaca, prvi više iz poštovanja nego iz prave Ljubavi, dok se druga vrsta daje isključivo iz ljubavi. I gle, upravo ovu drugu vrstu, ljubljenje usta u usta, a ne samo u čelo, Ja smatram pravim poljupcem. Već si Mi dala poljubac iz najdubljeg poštovanja, u čelo. Već sam tada primijetio da je poljubac bio više iz ljubavi nego iz poštovanja. Budući da je Tvoje poštovanje od tada potpuno prešlo u ljubav, više Mi ne možeš dati poljubac u čelo, već isključivo strastveni

poljubac u usta, i to će biti pravi poljubac! Razumiješ li to, Moja najdraža Helenie?"

3. Helena kaže, potpuno rumena u licu: „O, doista, dobro razumijem, ali neće li ovo izgledati kao da idem predaleko? Ali kakve to ima veze. Ti si, moj Bože i moj jedini Gospodaru, Koji to želi. Ali što god Ti želiš ne može biti pogrešno, a ni ljubav ne može biti pogrešna! Ako, naravno, uzmem u obzir da si Ti vječni Stvoritelj svih stvari i bića, a ja samo slabo stvorenje, onda je to najneobičnija stvar ako ja, najnesvetija, poljubim Tebe, najsvetijeg, u usta, kroz Čije su 'Neka bude' nebo i Zemlja nastali! Ali Ti Sam želiš pustiti blaženstvo u moje uzburkano srce. I tako neka se ispuni ono za čime je moje srce često potajno čeznulo!"

4. Nakon tih riječi ona Mi daje poljubac stare škole, na što joj kažem: „Tek sada si savršena i izvršila si veliko djelo pomirenja za Mene s cijelom Zemljom! – Ti sama ćeš od sada biti stalno uz Mene, to jest, uživati najveće blaženstvo od svih blaženstava kroz svu Moju Ljubav, naime blaženstvo Moje najviše i najčišće Ljubavi - raj, gdje prebivaju oni anđeli koji Me ljube kao što Me ti ljubiš! Ali i ovo ti kažem, da ih nema previše! Mnogi Me doista ljube, ali samo kao ono što Ja u stvarnosti jesam – njihov Bog, Gospodar i Otac. Ti si, međutim, u skladu s Magdaleninim primjerom, istinski još dublje istražila Mene, osvojivši i privlačeći Moje srce k svome, čime se dogodio savršen brak svih nebesa. Kroz ovaj brak postala si prava Božja žena i stoga jedno sa Mnom. Stoga ćeš imati jednak udio u svakoj blaženosti koja Mi dolazi. Jesi li time zadovoljna?!"

5. Kaže Helena, drhteći od žarkog zadovoljstva: „O, o, o! Ti moj najsvetiji Isuse! Ja – jedna grešnica – o Bože, o Bože – Tvoja žena?! Ne, sigurno, to nije moguće! – Ali Ti, najvječnija Istino, sada si to Sam izgovorio – i stoga je tako! Što ću s blaženstvom najdublje dubine i najviše visine? Kako ću to moći podnijeti? Neću li se ošamutiti poput jasnog grešnika koji gleda na Zemlju s najviše zvijezde? Hoću li se ikada moći prilagoditi takvoj visini? O moj najsladi Isuse, u što si me sada pretvorio! Ah, sada se činim sebi kao najsretnija nesretnica i najblaženija jasnica! Kao netko tko jest i nije!"

6. Kažem Ja: „Moja najdraža, budi u miru! Kažem ti, brzo ćeš i najlakše pronaći svoj put, jer su stvari najjednostavnije i najniže na Mojoj najvišoj visini! Nema pretjeranog sjaja ni luksuza posvuda, već najljepša skromnost i stalna i neukrotiva veselost! I gle, ovo su tvoje stvari i tako ćeš sigurno pronaći svoj put. Ali sada pogledaj kroz prozor prema jutru i reci mi sve što si vidjela i otkrila!"]

8. Helena kaže: „O Gospodaru, Ti predobri, sveti Oče! To više nipošto nije moguće, jer pri prvom susretu Tvoja pobožnost još uvijek ima pretežno ljudski izgled, čineći Te još uvijek podnošljivim za srce jasnog grešnika; ali nakon

postojano rastućeg učinka najdivnijih događaja, beskrajna razlika između Tebe, o Gospodaru, i stvorenja koje se s vremenom i s Tvojim sustavom mora slobodno razvijati: to stavlja kraj ljudskoj ljušturi. Kako otvoreno Tvoje božanstvo u svoj Svojoj svetosti tada stoji pred našim očima! Tada je očito da nas mora prevladati određena sveta zadržka.“

9. Već sam bila prepuna čuđenja kad sam ugledala prve dvije odaje u Robertovoj vili, neprestano se diveći i hvaleći Te zbog Tvoje dobrote, Ljubavi i mudrosti. Nakon toga, međutim, Tvoja Ljubav nas je otpratila do ovog muzeja, gdje je Robertova tjelesna priroda predstavljena u podudarnim slikama, i ovdje nema kraja čudima, posebno uzvišenom značenju onih neobičnih natpisa na stepenicama velike piramide, gdje se čovjek može otopiti do posljednje kapi u srceparajućem štovanju i obožavanju Tebe, o Gospodaru! Odonda više ne može biti govora o mom prvom, neustrašivom stavu!“

10. Kažem Ja: „Pa, tvoji izgovori Mi ne znače previše! Ja najbolje znam što trenutno osjećaš; ali također znam da je pisano **'budite dakle savršeni, kao što je savršen Otac vaš nebeski!'** (Matej 5:48) Ali kako dijete to može postići ako se boji Oca više nego što se zec boji rike lava!“

Poglavlje 188

Gospodar s Robertom i Helenom. Supružnici ponovno zajedno. Istinski nebeski par.

1. Kažem Ja: „Gledaj, Roberte, predmet tvoje ljubavi već se dugo naslanja na Moje grudi. I sam si mnogo toga vidio i doživio. Ali pitaj je što je i ona vidjela i čula tijekom tvoje zloslutne odsutnosti! Ti si sam duboko prodro u Moja nebesa, a tvoja Helena duboko u velike tajne Moje Ljubavi. Tko od vas misliš da je najviše napredovao kroz duboka i važna životna iskustva?“

2. Robert-Uranijel kaže: „O Gospodaru, najdraža Helena, zasigurno! Jer onaj tko crpi iz iskonskog izvora, zasigurno prima najčišću svjetlost života. Onaj tko je po Tvojim svetoj zapovijedi dužan promatrati čuda Tvoga milosrđa iz široko rasprostranjenih izljeva Tvoje Ljubavi, Mudrosti i Moći, pije samo kapljice Tvoje Milosti, čak i dok Helena u svoje srce upija cijele rijeke Tvojeg iskonskog Svjetla, time bivajući uvedena u golemo polje Tvojih beskrajnih milosrđa i čudesnih djela. Jedna prolazna sekunda nesmetanog pogleda u Tvoje srce morala bi joj otkriti više nego meni tisuću godina iz daljine. Kako ću stajati pred njom, ja duh prožet s nekoliko kapljica svjetlosti, a nju okružuje more svjetlosti iz krajnje mudrosti!“

3. Kažem Ja: „Neka te to ne brine! Svatko tko uzme ženu za sebe na Zemlji bit će zadovoljan njome razmjerno broju dobrih osobina kojima je obdarena. I tako

ni ti nećeš žaliti ako je tvoja zakonita žena primila blago koje će vam oboma biti dovoljno za vječnost. Njezino blago sastoji se u neizmjernej punini ljubavi, dok ni tvoje blago mudrosti nije zanemarivo. Ti si doista bio hranjen samo kapljicama, dok je ona upijala cijele potoke.“

4. Ali ako ti uroniš takve kapljice u puninu njezine ljubavi, to će donijeti bezbrojna čuda i nova stvorenja i djela koja ti neće dosaditi promatrati. Samo u tome ćeš početi postojano primjećivati i obožavati Moju Moć, veličinu, Ljubav i Mudrost sve više u njihovoj punini. Jer sve što se do sada dogodilo s tobom bila je samo bitna priprema za ono što ćeš započeti od sada nadalje.

5. Isprva si svoju kuću vidio samo izvana i ona ti se neizmerno svidjela. Ali kad si ušao u prvu odaju svoje kuće, još ti se više svidjela, jer si ubrzo naišao na društvo koje je, iako grubog izgleda, odgovaralo tvojoj nutrini. Pa ipak, ubrzo su postali blagi, kako je tvoja vlastita nutrina postajala svjetlija i nježnija. Nakon čega se otvorila druga dvorana - velika blagovaonica, gdje si morao organizirati stolove, što ti je uzrokovalo mnogo problema. Nakon čega smo ušli u treću, vrlo veliku dvoranu nazvanu muzej. Tamo si spoznao sve svoje nedostatke i sjeme smrti u sebi, te si ih sada sve izbacio iz sebe, moravši istražiti temelj pakla (*iz svog izvornog stvaranja*) i očistiti se od istog. I sada još uvijek stojiš preda Mnom u istoj dvorani-muzeju.

6. Ali ovdje još nema zadržavanja; stoga ćemo se sada uputiti u veliku riznicu, u kojoj će ti postati vidljiva ona blaga koja ti i Helena primete od Mene kao besplatni dar. Stoga pozovi cijelo veliko društvo, a mi ćemo odmah krenuti u četvrtu dvoranu – veliku riznicu tvog prebivališta. Ali prvo pozdravi svoju Helenu – svoju nebesku ženu!“

7. Robert pozdravlja Helenu s pravom anđeoskom nježnošću, a ona mu uzvraća istom mjerom. Robert se gotovo topi od oduševljenja, vičući: Moja nebeska Heleno, kako si sada velika, a kako sam ja malen pred tobom!“

8. Helena kaže: „Najljubljeniji **Robert-Uraniele***, pred Bogom Gospodarom nema ni velikih ni malih stvari! On jednom djelu daje jednu, a drugom drugu svrhu. Međutim, gdje je svrha Božanska, i sredstva su dobra. Ja sam sredstvo, kao i ti, u ruci Božanske Ljubavi. Poput mene, nisi ni velik ni malen, već si isti u Ljubavi pred Bogom. Stoga se od sada ne upuštajmo u međusobne komplimente, već se žarko uhvatimo jedno za drugo u Bogu, našem svetom Ocu. Neka se tvoja mudrost vjenča za moju zrelu ljubav u Bogu! Ujedinjeni tako pred Bogom, bit ćemo pravi par na nebu, djelujući po Božjem redu!“

9. Robert-Uraniele kaže: „Prekrasna sestro u Gospodaru i Ocu i ženo moga srca, potpuno si u pravu; kako su me blaženom učinile tvoje riječi! Jer sam u njima vidio kako duh najčišće Božanske Ljubavi struji u moje srce. Kakav ugodan sklad to stvara u mom blaženom srcu! O Bože, kakve me radosti očekuju!

Kakve će stvari moje oči susresti u Gospodarevoj tajnoj riznici: neograničene radosti, svaka nova, neočekivana čuda Božanske Ljubavi, Mudrosti i Moći!"

10. Blagoslivljam ih oboje, dajući znak da pozove svih da nastavimo naše putovanje.

[*Poglavlje 161

Čudesna preobrazba grobnice duše. Robert prima svoje nebesko ime – anđeo Sahariel kao vodič

1. Nakon što se Robert, žurno vrativši se k Meni, sav ispunjen ljubavlju prema Meni i izvan sebe od radosti zbog milosti koju sam iskazao njegovoj Heleni, iznenada svi nadgrobni spomenici nestadoše, a na njihovim mjestima uzdigoše se silna svjetla nalik suncima. Ona su se u divnom slijedu uzdizala i lebdjela prema visinama, sve dok se nisu smirila u visokom nebeskom svodu, skupljena u skupine kao moćno sjajne zvijezde prve veličine.

2. Nakon nekog vremena općeg čuđenja svih prisutnih, pojavi se sjajni duh koji je lebdio nadolje. Zaustavi se na mjestu gdje je prije stajala spomenuta piramida, držeći u desnoj ruci nabranu, nebeskoplavu haljinu, posutu sjajnim zvijezdama.

3. Svi bijahu toliko zatečeni da se jedva usuđivahu disati od strahopoštovanja. Čak je i Robert, sav ispunjen dubokim čuđenjem, stajao preda Mnom, jedva se usuđujući pomaknuti jezik. Samo Helena, premda duboko ganuta, skupi hrabrost i upita Me što sve to znači.

4. Tada rekoh Ja: „Gledaj, kćeri Moja, sve je ovo izišlo iz Robertova tijela! Onaj anđeo ondje od njegove je tjelesne tvari načinio ovu haljinu te ju je, po Mojoj zapovijedi, donio Robertu kao s nebesa. I ti si mnogo pridonijela ovom važnom djelu, jer je velika snaga ljubavi tvoga srca silno pomogla u razgradnji i pročišćenju tijela. Zato pođi k anđelu i dovedi ga ovamo, da preda nebesku haljinu Robertu i obuče ga u nju! Jer ovo je već istinska odjeća za vječni život!"

5. Zanesena Mojim poticajem, Helena hitro pođe k sjajnom anđelu i zamoli ga da pođe k Meni. Anđeo se odazove, i oni dođoše. Pristigavši, anđeo se duboko nakloni te s najljubaznijim izrazom preda haljinu Robertu. Robert se gotovo rastapaše od ljubavi i strahopoštovanja, i istoga trena bijaše odjeven u haljinu besmrtnosti.

6. Stojeć preda Mnom u odori besmrtnosti, upitah ga: „Pa dobro, prijatelju i brate Moj, Robert-Uraniele, kako ti se sviđa ovo ruho i što misliš o ovoj preobrazbi?" Robert-Uraniele odgovori: „Gospodaru, Ti jedini, sveti Oče, ispunjen najdubljom Ljubavlju! Već sam na Zemlji ponekad nejasno naslućivao da u tijeku čistijeg života postoje trenuci koji čovjeku vežu jezik, tako da i dok stoji – ostaje nijem. Čovjek želi govoriti, ali ne nalazi riječi. Koliko li je to tek ovdje, u kraljevstvu duhova, gdje jedno izvanredno čudo slijedi drugo! Zato, o Gospodaru, oprosti mi ako sam gotovo bez riječi od silne radosti i ljubavi prema

Tebi. Ovo je uzvišeno djelo došlo previše iznenada da bih se mogao sabrati. Ali ako mi dopustiš malo vremena, moći ću reći koju riječ o svemu ovome."

7. Tada rekoh Ja: „Dobro onda. Pođi s ovim anđelom. On će ti sada pokazati ovaj muzej kao stvarni muzej. Kad završiš, vrati se i svima ovdje ispričaj što si vidio i čuo. Da bi mogao podnijeti to iskustvo, kretat ćeš se uz ovog anđela pravom duhovnom brzinom – onom koju ste na Zemlji nazivali brzinom misli." (Zatim se obratih anđelu:) „Sahariete, evo tvoga brata Uraniela! Vodi ga kroz ova čuda njegove duše i pokaži mu i njegovu prvu Zemlju, odakle si i ti nekoć izišao. Neka tako bude!"

8. A Sahariet reče Robertu-Uranielu: „Pođi, brate, gledaj, uči i klanjaj se Očevoj mudrosti!" I istoga časa uzdigoše se i nestadoše pred očima svih koji su s Robertom-Uranielom došli u svijet duhova.]

3 bračna scena

Petar i Matilda...

Tko su Petar (časnik) i Matilda?

Časnik je zapravo Matildin bivši učitelj, i to se postupno otkriva.

- Bio je mudri učitelj, duhovan, moralan i duboko povezan s Bogom.
- Nakon protjerivanja iz Matildine kuće:
 - postaje vojnik
 - zatim časnik, pa kapetan
- I nakon smrti ostaje vođa i odgajatelj duša u svijetu duhova.

- On:
 - prepoznaje Matildinu dušu
 - suosjeća s njezinim stanjem
 - vodi je Bogu, ali je ne prisvaja, nego je predaje Bogu
- I sam mora naučiti da:
 - Ljubav prema Bogu mora biti iznad ljubavi prema stvorenju
- On je učenik koji još raste, dok je Matilda u jednom trenutku u ljubavi čak ispred njega.

Matilda je žena plemenita duha i duboke unutarnje čežnje za Bogom.

- Kao djevojčica imala je mudrog, svetog učitelja koji ju je uveo u duhovni život, istinu i ljubav prema Bogu.
- Bila je duhovno iznad svijeta u kojem je živjela, što njezini aristokratski roditelji nisu razumjeli.
- Roditelji su učitelja okrutno protjerali, a time je Matilda izgubila svog „anđela-čuvara“ u životu.
- Nakon toga njezin život ide nizbrdo:
 - prisilni brak
 - rano udovištvo
 - unutarnja borba između čistog duha i ranjenog tijela
 - duboka patnja, krivnja i iscrpljenost

- Iako nikada nije prestala tražiti Boga, dolazi u svijet duhova u vrlo jadnom stanju.
- Pred Bogom iskreno priznaje svoju patnju, ali ne gubi vjeru.
- Ona prepoznaje Isusa kao Krista i Boga ne razumom, nego srcem.
- Na kraju se potpuno predaje Bogu u ljubavi, a ne u strahu.

Matilda simbolizira dušu koja je bila čista, ali slomljena svijetom, i koja se spašava potpunim predanjem Bogu.

241. poglavlje

Značajna životna priča, koja zaokuplja i časnika.

[1] Časnik se zaustavlja te žurno i nestrpljivo pita koja bi mogla biti njezina briga, vjerojatno također beznačajna, kao i prethodne četiri.

[2] Kaže starica: „Moj najdraži gospodine Časniče, život u svijetu za mene je uvijek bio vrlo ozbiljna stvar; sve je u mom kućanstvu bilo tako uređeno da su svi koji su ondje služili morali živjeti na uredan način. Iako su u početku ponekad gundali, naviknuli su se na to, shvativši da ne bi našli prikladnije mjesto nego upravo kod mene.“

[3] Mnogi me ljudi doista smatraju cjepidlakom, pa čak i napola luckastom, ali to me nije zabrinjavalo. Jer u svojoj mladosti imala sam mudrog učitelja koji je čak imao sposobnost stupati u kontakt s dobrim duhovima. Unatoč mojoj početnoj sramežljivosti pred neobičnim gostima moga učitelja, on je s vremenom ipak uspio u meni pobuditi divljenje prema stanovnicima sfera čiste svjetlosti. Opisivao mi je njihovu ljepotu, šarm i gracioznost tako privlačno da me strah od duhova ubrzo napustio, a u meni se razvila želja za druženjem (*interakcijom*) sa stanovnicima svjetlosnih sfera.

[4] Moj učitelj – čovjek u četrdesetim godinama – postao mi je toliko neophodan da nisam mogla zamisliti život bez njega, iako mi je tada bilo samo četrnaest godina. Prema svakodnevnim roditeljskim prigovoranjima, ionako nisam bila dobra za svijet. Ali to me nije smetalo, jer su mi riječi iz lijepih usta moga učitelja pružale tisućestruku naknadu za svaki beskoristan svjetovni gubitak.

[5] No kao što u zlom svijetu sve uzvišeno, istinito i plemenito privlači neprijateljstvo, a gdje god je moguće čak i smrt, tako je bilo i u mom slučaju, kao i u slučaju moga gotovo svetog učitelja. Moji inače dobri roditelji počeli su sumnjati u njegovanje snažne ljubavi između mene i moga učitelja. Potajno su

pozvali dobrog učitelja u svoju sobu kako bi ga prekorili, što sam ja jasno i s tjeskobom mogla čuti u susjednoj sobi.

[6] Otac, prilično grub čovjek, govorio je: „Prijatelju moj, ti si, doduše, vrlo vješt čovjek, dobro upućen u umjetnosti i znanosti. Ali jedno ti, čini se, nedostaje: poznavanje svijeta i onoga što on ima pravo očekivati od ljudi određenog staleža. Ti našu lijepu i dobru kćer doista pretvaraš u pravu učenjakinju, ali na način koji je najmanje prikladan za visoko društvo kojem pripadamo. Djevojka sada lebdi tko zna po kakvim područjima, navodeći tisuću razloga za nedostojnost smrtnoga čovjeka. Doista nam se ponekad i smije kada joj izlažemo prednosti plemstva. Prijatelju moj, ako našu kćer poučavaš takvim idejama, tada te nikako ne možemo dalje zadržati.“

[7] Štoviše, naišli smo na još jednu tajnu, isprva nevjerovatnu, budući da ste vi čovjek od četrdesetak godina, a naša kći ima četrnaest i četvrt godina te je lijepa i očaravajuća poput anđela. No daljnje promatranje jasno je pokazalo da je djevojka više zaljubljena u vas nego vi u djevojku. Iskustvo vas je naučilo prikrivati svoju ljubav, ali to vas pred nama ne opravdava, jer ste djevojci morali potpuno “zavrtjeti glavu”, tako da čezne samo za vama, a svijet joj bez vas ne znači ništa.

[8] Razumjet ćete da u takvim okolnostima djevojku ne možemo ostaviti pod vašim usmjeravanjem, nego je moramo povjeriti drugim rukama. Stoga napustite ovu kuću još danas i primite ovdje našu naknadu za vaš trud, iako nije u skladu s našim uvjerenjima. No čuvajte se da se ikada više približite našem djetetu, jer bi vas takva drskost mogla skupo stajati! Evo vam vaš novac, i sretan put.

[9] Na taj je način moj anđeo bio grubo izbačen iz kuće mojih roditelja. Sveti čovjek, čiji je jedan dah iz usta nadmašivao tisuću svjetovnjaka koji su dolazili i odlazili iz kuće mojih aristokratskih roditelja poput parazita, bio je tako protjeran iz kuće. A ja, jadnica, tada sam dobila učitelje i gospodare koji su mi se svojim dugotrajnim prisnim ophođenjem gadili i zgražali me!

[10] Kaže časnik: „Recite mi, draga gospođo, je li vaš učitelj sve to jednostavno podnio bez otpora? Iznesite nam to, jer me to posebno zanima.“

[11] Kaže žena: „Cijenjeni prijatelju, što je taj jadnik uopće mogao reći, znajući koliko se toga može postići s takvim aristokratima. Jedino što sam, slomljena srca, mogla razabrati bilo je da zahvaljuje za sve što je u toj kući doživio – (uplakanim glasom) dodajući na kraju: ‘Milostivi roditelji ovoga najplemenitijeg djeteta, Bog zna da ja nikada nisam tražio vaše kuće, nego ste vi sami nastojali pridobiti me svakovrsnim blještavim obećanjima. Došavši u vašu kuću, jasno sam vam izložio svoj temeljni odgojni sustav. Vi ste s time bili potpuno

zadovoljni i privili ste me k srcu, govoreći: „Prijatelju, mi smo bogati i posjedujemo imetak; kod nas ste zbrinuti za cijeli život!”

[12] U vašoj kući sam živio tri godine i kao čovjek postupao s neokaljanom savješću, ne odstupajući ni za vlas od svojih temeljnih načela, a sada sam iz ove kuće izbačen zbog krajnje nepravedne optužbe! No to me ne žalosti, nego me čak raduje; jer mi to daje novi dokaz da me Krist Gospodar, u Kojem živim i umirem (*Ivan 14:8, 9*), smatrao dostojnim kao jednog od Svojih učenika. On, Sam Gospodar beskonačnosti, bio je od čovječanstva nagrađen najcrnjom nezahvalnošću. I oprostio im je, jer je dobro vidio da ne znaju što čine (*Luka 23:34*). Zašto bih se ja, grešan, uvrijedio zbog vašeg ponašanja, premda me ono dovodi u nepovoljan položaj u svijetu? Kako pak u svijetu nisam težio takvim prednostima, lako ću to preboljeti.

[13] Ono što me doista najviše boli jest to što me isključujete iz svoga doma, jer sam u vašoj kćeri stekao istinsku prijateljicu u zajedničkom unutarnjem životu u Kristu Gospodaru, nešto što je u prijetvornom svijetu teško postići. Ali i to je malo važno, jer će onaj tko zbog Gospodara nešto izgubi u svoje vrijeme primiti tisućestruku naknadu (*Marko 10:29, 30*).

[14] Ovaj novac možete zadržati i s njime učiniti što vam je volja! Ono što sam dao vašoj kćeri vrijedi više nego čitavo zlato ovog svijeta. A kad bi ona izgubila sva blaga ovoga svijeta, koja su tek ispraznost, bila bi sretnija s duhovnim blagom koje sam joj dao nego neki Krez* koji si gradi palače od zlata. O čovječanstvo, zar si tako slijepo i slabo, da juriš za noćnim krijesnicama koje zasjlepljuju, ali ne griju. Zbogom, možda ćemo se ponovno sresti u onome drugom svijetu.’

[15] Otac, razljućen tim nebeskim riječima moga bogobojnog (*pobožnog*) učitelja, uzeo je novac s namjerom da ga silom nametne dobrom učitelju, koji o tome nije htio ni čuti, izlazeći kroz vrata kako bi zauvijek napustio kuću. I to je, nažalost, bio posljednji put da sam ga vidjela.

[16] Kao što sam već rekla, kasniji su učitelji doista bili sramotno glupi, umišljeni i nezanimljivi. Kretali su se bez osjećaja, poput strojeva, a ja sam im bila tek sredstvo za zarađivanje mnogo novca. Od njih nisam naučila ništa, na zaprepaštenje mojih slijepih roditelja. Umjesto toga, kako sam odrastala, nastojala sam tim gorljivije ostvariti (*sprovesti u djelo*) načela (*principe*) kojima me moj prvi učitelj i mentor poučio na tako nebeski način.

[17] Nešto kasnije doznala sam da je moj bogobojni (*pobožni*) učitelj postao časnik, a zatim i kapetan u vojsci. Nisam mogla utvrditi je li još živ. Nažalost, i sama sam se morala udati već s osamnaest godina te sam potom, sa samo dvadeset i pet, postala udovica. O, kako bih bila sretna da sam pronašla svoga učitelja! Ali Gospodar Bog to nije dopustio. – Nakon toga ostala sam neudana s

jednom kćeri, koja mi je u svemu bila vrlo nalik. Prije nekoliko godina ušla sam u ovaj vječni svijet, raspitujući se posvuda o svome učitelju i o tome je li i on već ovdje, ali nisam saznala ništa. Zvao se Petar, no nikada nisam mogla doći do drugih imena, kao ni moji roditelji – to je bila jedina neobičnost vezana uz toga učitelja. Nadam se da ću o njemu nešto doznati u ovome duhovnom svijetu. – Vi ste mudar čovjek – možda imate kakvu informaciju? O, kad bih samo još jednom mogla susresti toga najplemenitijeg duha!

[18] Časnik se na trenutak okrene, govoreći samome sebi: „Je li to moguće? Ova jadna starica trebala bi biti gotovo nebeska kći jednog krajnje zadržtog aristokrata – a sada je ovdje u tako strašnom stanju! – O Bože, ti najbolji Oče, kakav je zločin ovaj anđeo počinio da je morala dospjeti ovamo u tako bezdanom stanju? Glas i držanje još su prepoznatljiviji, ali lik! O, jadna Matilda, neka ti Gospodar iskaže milost i milosrđe: njezin najnesretniji brak vjerojatno je tome pridonio – gnjev, ogorčenje zbog aristokratskih ludosti, grubo postupanje, nevjera i surovost sa strane muža mogli su pridonijeti iscrpljenju njezine inače lijepe duše... Pa ipak – Bogu je sve moguće! Ne pripada li ona sada među pozvane? Gospodar će je zasigurno ispraviti (*dovesti na pravi put!*)”

[19] Ako se, međutim, ovdje sklapaju nebeski brakovi, tada ću ovdje od Gospodara zatražiti za ženu nju, pa makar njezin lik ostao nepromijenjen, jer je njezin duh još uvijek pun uzvišenih misli, kao u vrijeme kada je bila moja učenica – nije li to bilo slavno vrijeme! Tada sam bio u dodiru s duhovima neba, doista sam razgovarao s anđelima. I ona je tada bila anđeo. O, kakav tok svjetlosti i njezin odsjaj s nebesa! O, sveti trenuci zemaljskog zanosa (*ushita!*) Božja nebesa moraju doista biti neizrecive ljepote, no i Zemlja je lijepa onome koji prepoznaje Boga u svome srcu, ljubeći Ga istinski svom svojom snagom. – O, Matilda, ono što si bila na Zemlji – sunce među lijepim bićima svoga spola. A što si sada – bijedna sjena uvelog čička, koja svijetli polusvjetlom opadajućeg mjeseca (*ili: obasjana tek slabim svjetlom mjeseca na izmaku!*) O, Gospodaru, zar bi bića koja se nakon stotinu godina dižu iz svojih grobova mogla izgledati još izopačenije?

[20] Nakon ovoga monologa sa samim sobom, časnik se ponovno okrene Matildi i kaže: „Razmotrio sam tvoj upit i doista sam pronašao toga čovjeka. Naći ćemo ga, ali ti ćeš morati steći strpljenje i odreći se svega što miriše na strast. Svu svoju ljubav moraš usmjeriti prema Gospodaru i pustiti Petra da bude Petar; tada će se Gospodar pobrinuti za tvoje blaženstvo, jer je s Bogom sve moguće! Nekada si se bojala Boga, i to je bilo dobro, jer je strah Božji prvi korak prema mudrosti (*Mudre Izreke 4:7; 9:10; Psalm 110:10*). Sada, međutim, moraš ljubiti Boga iznad svega, što će ti podariti najviše blaženstvo, zajedno s vječnom nebeskom ljepotom!

* *Krez – kralj Lidije; kraljevstvo iz Želznog doba u zapadnoj Maloj Aziji (današnja Turska).*

242. poglavlje

Nastavak Matildine životne priče. Tužna otkrića

1. Kaže Matilda, kao da govori sama sebi: „To su upravo riječi moga nebeskog učitelja! **'S Bogom je sve moguće'** bila je njegova omiljena izreka. A zatim ona slavna rečenica: **'Ljubiti Boga savršenstvo je mudrosti i stoga najviše blaženstvo'** — i to je opet posve u stilu moga učitelja! On mu i vrlo nalikuje, samo mi se čini nešto mlađim, kakav je možda bio s dvadeset godina. Kladila bih se u sve da je to on, ali ti, srce moje, nemoj me odati. Samo slijedi njegov nauk i požnjet ćeš zlatni plod! O Bože, to može biti samo on! Takva se učenja mogu roditi samo u njegovu čistom srcu i potom dozrijeti u blagoslovljeno djelovanje!”

2. Časnik kaže samome sebi, nakon što je u sebi čuo te riječi: „O, kakav uzvišen duh u ovoj strašnoj duši! Kad bih barem mogao razabrati njezinu nevolju; kako je takav uzvišen duh mogao do te mjere zapustiti svoju dušu. Doista, čisto srce puno ljubavi, istine, tolerancije i poniznosti trebalo bi samo po sebi iznjedrili savršenu dušu (*trebalo bi samo po sebi voditi k savršenstvu duše*). Pa ipak, ovdje dokazi govore drukčije — neobično, veoma neobično! Čini se da joj se u kasnijim vremenima moralo nešto dogoditi. Kao djevojke sjećam je se kako joj je tijelo bujalo od raskoši, a sada je ovdje slika najveće propasti i oskudice. Krpe koje prekrivaju njezin kostur jedva pokrivaju njezine stidne dijelove. Bože moj, iskaži ovom jadnom biću milost i milosrđe!”

3. Nakon toga ponovno joj se prijateljski okrene i kaže: „Čuj, draga prijateljice, bi li mi bila sklona povjeriti kako je tvoja duša mogla dospjeti u ovakvo stanje? Sjećam se da sam te nekoć viđao ovdje u Beču, negdje u punom cvatu tvojih zemaljskih godina, i bila si pravi primjer ženske punine i raskoši; a sada?! Reci mi razlog propadanja tvoje duše, ako te to ne dovodi u preveliku nelagodu, unatoč tako uzvišenom duhu!”

4. Kaže Matilda: „Plemeniti prijatelju, koji mi pokazuješ toliko suosjećanja, ovdje u duhovnom svijetu nemam nikakva razloga uljepšavati samu sebe, gdje se način nečijeg zemaljskog života razglašuje s krovova. Istina je da moj duh nije bio niti jest među najgorima. Ali taj je duh, nažalost, bio rođen zajedno s pretjerano raskošnim tijelom, koje je zbog izobilja postajalo sve pohotnije. Moj društveni položaj nije mi dopuštao da si pomognem na prirodan način (*u smislu da zadovolji svoje tjelesne nagone*), kao što bi to mogla kakva prostitutka. Djelomice zbog pogrešnog druženja s djevojkama moga staleža, a djelomice

zbog moje osjetilne naravi, posegnula sam za umjetnim sredstvima samopomoći. Zbog toga sam se savjetovala s jednim liječnikom za drugim, i pljuštali su recepti i lijekovi koji su moju narav još više poticali, tako da sam u očaju morala još više pojačavati svoju samopomoć.

5. Dvaput sam bila na rubu da si oduzmem život. Već u svojoj sedamnaestoj godini moje je tijelo postalo tako senzualno da sam osjećala poriv rezati s njega meso komad po komad. Da se iste godine nisam udala po savjetu jednoga pametnog liječnika, već bih sljedeće godine bila pronađena kao osakaćeno truplo.

6. Kroz cijelo to vrijeme, začudo, moj je duh neprestano ostajao bistar i pun najboljih nakana, ali one nisu mogle odoljeti nasrtajima moga tijela. Moja nenormalna narav često bi me tjerala da plačem poput djeteta — uzalud. Trebala sam muškarca, koji je doista izliječio moje tijelo time što me već u prvoj godini učinio trudnom, izvukavši posljednji plod iz moga izopačenog tijela — a zatim je on sam ubrzo nakon toga umro.

7. To me donekle otriježnilo i opet sam izgledala kao prije (*riječ na ovom mjestu je "appearance" što bi više naglašavalo ne samo izgled, nego kao povratila je cjelokupnu svoju pojavnost kao osoba što je gubila kroz sve te krize*). Ipak, u svojoj sam duši osjećala neugodnu nemoć, koja se očitovala u primjetnom prijeziru prema svemu lijepom, dobrom i istinitom. Socijalizirala sam se, posjećivala kazališta, koncerte, ljeti putovala iz jednoga lječilišta u drugo i oko sebe okupljala krug najduhovitijih žena i muškaraca, ali sve uzalud, jer se groznica moje duše nije dala otjerati.

8. Jedino je sjećanje na moga nekadašnjeg učitelja moglo mojoj duši na trenutke dati uzlet. Moj je duh doista ostao isti, pun dobre volje, ali je tjelesna strana moje duše postala slabašna, i nisam se mogla oporaviti ni uz najbolju volju, ni na Zemlji, a još manje ovdje u duhovnom svijetu.

9. Sada znaš sve i moći ćeš pretpostaviti kako sam dospjela u ovako jadno stanje. Da nisam izgubila svoga učitelja koji je bio uz mene, stvari bi bile drugačije. Ali se, vjerojatno, Bogu Gospodaru nije sviđjelo gledati kako anđeo propada u kući punoj arogancije, pa je zato maknuo anđela čuvara te kuće, nakon čega je kuća potonula u svakovrsne aristokratske poroke, zajedno sa mnom, njezinom jedinom kćeri. Naravno, i sama sam ovamo dospjela u krajnje jadnom stanju. A kako i gdje su moji roditelji i moj muž, to samo Otac na nebesima zna. Ipak, svima im želim bolje postojanje nego što je moje, ali, nažalost, nije vjerojatno da im je bolje nego meni!"

10. Kaže časnik: „Draga moja, stvari su za tebe doista krenule lošim putem, ali ne očajavaj i pođi sada sa mnom k Gospodaru. On je ovdje i pomaže svima koji

zazivaju Njegovo ime i okreću se Njemu. Slijedi me bez straha i bez strahopoštovanja (*na eng. "awe"*), jer samo je s Njim sve moguće!"

11. Časnik sada žurno dolazi k Meni s Matildom i kaže: „Gospodaru, ne moram Ti govoriti što muči ovo biće, jer Ti od vječnosti najbolje znaš sve stvari. Stoga Te mogu samo zamoliti iz svoga najdublje suosjećajnog srca da ovaj jadnoj ženi pokažeš milost i milosrđe! Oče, neka bude Tvoja sveta volja!"

12. Kažem Ja: „Ženo, što hoćeš da učinim za tebe? Govori!" Kaže Matilda: „Gospodaru, Ti svemogući, vječni Bože, Stvoritelju svih stvorenja i najsvetiji Oče svih ljudi i anđela! Ti ovdje pred sobom vidiš veliku, potajnu (*skrivenu*) grešnicu i najbolje znaš koji su đavli izudarali moje tijelo, a preko njega i moju dušu. Nisam to bila ja sama, jer je moja volja uvijek bila protiv toga i uvijek sam svakoga upozoravala na pošast samorabljenja (*samozadovoljavanja*). Ja, duhovno njegov najveći neprijatelj, bila sam određena za žrtvu ovoga zmaja tjelesne strasti."

13. Ovo je strašno, o Gospodaru: tko je zasadio takav razarajući trn u moje tijelo? To nisam mogla biti ja, jer sam bila njegova jedna žrtva, na to gonjena kao užarenim bičevima (*gorućim mukama...eng. "glowing scourges"*)! I što sam odlučnije u Tvoje ime naumila da više neću činiti ovo zlo, to je požuda za tim rasla deseterostruko, i padala sam u taj poriv gore nego ikada. Za takvim glupim zadovoljstvom slijedili su samoprijekor i kajanje, razdirući u krpe svaki trag bolje nade (*uništavajući svaki tračak bolje nade*). O Gospodaru, o sveti Oče! Zašto sam bila izabrana da budem tako nesretna?

14. Zar nisam bila čista nevinost, kojoj nije bilo ravne, sve do svoje šesnaeste godine? Zašto sam morala izgubiti svoga pravog (*istinskog*) anđela čuvara – učitelja? Zašto je onda Sotoni bilo dopušteno da mi umjesto anđela da paklene duhove! O Bože, Ti milosrdni, zašto sam morala postati tako nesretna, vremenito i možda vječno?

15. Kažem Ja: „Pa dobro, kćeri Moja, već odavna znam kakva si i kakva si bila, i također na koji način i zašto! Nisam te pitao za to, nego samo što želiš da Ja za tebe učinim! A na to pitanje Mi još nisi odgovorila. Stoga, draga Moja, reci Mi to prvo! Poslije će se naći vremena da ti razjasnim sve što se događalo u tvome zemaljskom životu!" Kaže Matilda: „O Gospodaru, najsvetiji Oče, Ti najbolje znaš što mi je potrebno! Ako je to Tvoja volja, tada mi pomози ondje gdje mi nedostaje, jer Tebi su jedinom sve stvari moguće!"

16. Kažem Ja: „Ali vjeruješ li doista da sam Ja uistinu pravi, vječni Bog, Stvoritelj i Otac? Jer gle, Ja sam samo čovjek, kao i mnogi ovdje, baš poput Mene! Kako može čovjek ličiti na Boga, ili je Bog također samo čovjek?"

17. Kaže Matilda: „Ti si Krist, po imenu Isus, Spasitelj svih ljudi, i svaka Riječ iz Tvojih usta ima u sebi život. Kome Ti daješ Svoju Riječ, taj je od Tebe također

primio vječni život; Tvoje Riječi nisu poput ljudskih. Ali ako Tvoje Riječi daju život svakomu tko ih primi, kako onda Ti ne bi bio Onaj Koga svi anđeli, sunce i svjetovi štiju kao svoga pravog, vječnog Oca, Boga, Stvoritelja i Suca!? Jer Ti si jedini izvor njihova postojanja – po Svojoj svemogućoj Riječi!”

18. Kad si Ti, o Gospodaru i Oče, hodio Zemljom uzevši na Sebe put tijela (*koje je podložno ljudskoj sudbini i smrtnosti*) iz Svoje svemoguće savršenosti, Mudrosti i Ljubavi, rekao si i kao čovjek: „**Tko vidi Mene, vidi Oca, jer Ja i Otac jedno smo.**” (*Ivan 14:9; 10:30*)– Ako si Ti, Gospodaru Isuse, tada u tijelu bio jedno s Ocem, kako sada ne bi bio? Ti Sam si Taj (*Ti si jedini Onaj*); moje mi srce govori da si Ti vječna Ljubav. I zato me primi u Svoju Ljubav po Svome milosrđu, Ti sveti Oče!

Poglavlje 246

8. (Narednik): Ljubav je najveće blago Neba i čovjek za njom mora čeznuti. Nakon što je stekne, ne smije je dati cijelom svijetu, iako je ljubav prema bližnjemu jednaka ljubavi prema Bogu. Ali to se mora činiti samo radi Boga, a ne izravno iz plamena srca, usmjereno bližnjemu samo kroz Boga, inače to slabi ljubav prema Bogu. Pogledajte svoju lijepu Matildu; u vašem srcu ona prima tri četvrtine onoga što ima samo Gospodar; vidite li razlog slabosti vaše ljubavi?”

Poglavlje 247

Ljubav prema Bogu i prema ženama; svaka ljubav treba proizaći iz Božje Ljubavi.

1. Kaže časnik: „Dragi brate, zahvaljujem ti na ovom sjajnom objašnjenju; u pravu si, moja ljubav prema stvorenju još je uvijek mnogo jača od moje ljubavi prema Bogu Gospodaru, koji je zasigurno iskonski temelj svake ljubavi! Ali ženama je lakše voljeti Boga nego nama muškarcima, jer one također imaju beskrajno najsavršenijeg muškarca u Bogu, nešto što se dobro slaže s njihovom egocentričnom prirodom. Stvari su donekle drugačije s nama muškarcima! Nikada ne bismo mogli biti toliko zaljubljeni u savršenog muškarca kao u žensko biće, jer je to utemeljeno u prirodi.“

2. Stoga vjerujem da mora postojati bitna razlika između ljubavi prema ženi i ljubavi prema Bogu. Čovjek je dužan voljeti Boga, najviše iskonsko biće, potpuno drugačije od žene. I stoga vjerujem da skromna ljubav prema divnoj ženi može lako postojati uz moćnu ljubav prema Bogu. Ljubav prema Bogu mora biti najveće čistoće, dok ljubav prema ženi uvijek može sadržavati

određenu senzualnost. Ljubav prema ženi uglavnom je usredotočena na formu, dok je ljubav prema Bogu najčistije unutarne razmatranje beskrajnih savršenstava Božanstva, zajedno s uzvišenom hvalom Njegove najčišće ljubavi i dobrote! Mislim da bi za Boga bilo najuvredljivije kad bi se Boga voljelo istim osjećajima kao i ženu.

3. Stoga vjerujem da sada spašena Matilda ne može ni najmanje umanjiti moju ljubav prema Gospodaru, već naprotiv može mi pomoći da Ga još više volim."

4. Kaže narednik: „Vjera doista može učiniti blaženim, ali ja sa svoje strane težim isključivo blaženstvu iz čiste ljubavi prema Bogu. Čovjek ima samo jedno srce i stoga može imati samo jednu istinsku ljubav iz koje, nakon što glavna ljubav sazrije, mogu proizaći i druge sporedne ljubavi unutar božanskog poretka. Stoga tvrdim da se prvo mora čvrsto stajati u svojoj ljubavi prema Bogu, tek nakon čega se sve ostalo još uvijek može – usvojiti u najljepšem skladu. Ako je, međutim, ljubav prema Bogu još uvijek neodlučna i čovjek ne zna kako se može voljeti Boga više od žene najljepših oblika: prijatelju, istinska mudrost duha još je uvijek na razdaljini!"

5. Gle, srce ima samo jednu komoru za ljubav, i to mora biti za Boga kao i za bližnjega, i obrnuto. Ako istinski voliš, onda ne možeš voljeti Boga ni na koji drugi način osim kao ženu, a pravu ženu ne drugačije nego Boga, jer je muško srce sposobno samo za jednu pravu ljubav. Sve što je osim toga pripada samoljublju i nije prikladno za Božje Kraljevstvo.

6. Na koji su način Ivan, Jakov, Petar ili Pavao voljeli Boga? Kako je Magdalena i tisuću drugih? Gle, oni su bili potpuno zaljubljeni u Gospodara, čak i jače nego što si ti u svoju Matildu. I takva zanosna ljubav prema Gospodaru stvorila je temelje da pravi ljubitelji Gospodara odmah postanu Njegovi vatreni prijatelji i učitelji Ljubavi i Mudrosti. Tamo, iza Gospodara, stoje Petar, Pavao i Ivan; pitajte ih jesam li rekao i jedan pogrešan slog!"

7. "Časnik kaže: Što je to? Ovdje - Pavao, Petar i Ivan, koji je napisao uzvišenu knjigu Otkrovenja, ta prva tri istinska čovjeka iza Gospodara?" Kaže narednik: "Doista, baš kao što su nekoć živjeli." Kaže časnik: "Pa, u tom slučaju moram otići i odati im počast, iako to ne shvaćam ozbiljno, - ali opravdani su u redu i ne smije se uskratiti; čast tamo gdje je zaslužena!"

8. Kaže narednik: „Prijatelju, ovdje, kako mi srce govori, postoji samo jedan kompliment, koji se za svakoga sastoji u ljubavi! Imajući ljubav prema Bogu Gospodaru, s njom grliš Petra, Pavla i Ivana, zajedno sa svim nebesima, zemaljski komplimenti ovdje ne znače ništa. Stoga se trebaš brinuti samo o Gospodaru, ostale stvari će se same pobrinuti za sebe."

9. Kaže časnik: „U pravu ste i morate biti, jer ste inicirani u najdublju mudrost; ipak, ne bi trebalo škoditi započeti prijateljski odnos s trojicom najistaknutijih

Gospodarevih učenika. Zar ne bismo trebali pretpostaviti da su ta tri duha, nakon Boga Gospodara, tri najistaknutija duha sve beskonačnosti. Stoga bi, po mom mišljenju, bilo prikladno barem se predstaviti i pozdraviti ih kao Gospodareve najuglednije prijatelje!“

10. Kaže narednik: Čini kako ti se čini prikladnim; sada sam ti rekao što je ovdje poželjno. Ali Sam Gospodar sada ti daje znak: idi tamo! Samo iz Njegovih usta izvire najdublja mudrost; prihvati je u svom srcu i živi u skladu s tim.“

Poglavlje 248

Prava ljubav prema Bogu. Prispodoba o uskim vratima i teškom teretu. Nebeska molitva Gospodnja.

1. Časnik Mi žurno prilazi govoreći: „Presveti Oče, zoveš me i stojim pred Tobom pun ljubavi, čekajući Tvoju najsvetiju volju iz Tvojih usta.“

2. Kažem Ja: „Dragi Moj Petre, ne moraš uvijek reći svet i presvet! I moraš potpuno napustiti zemaljsko davanje komplimenata, jer ovdje gdje su svi jednaki i postoji samo jedan Gospodar, svaki kompliment je budalast. Narednik ti je ispravno objasnio životne uvjete u Mojim nebesima. Pa ipak, ti si stalno tiho odgovarao s kvalifikacijama, a to je neprimjereno. Ako ti Ja osobno preporučim savjetnika, onda samo trebaš poslušati i urediti svoj život u skladu s tim. Ako, međutim, nastaviš smatrati druge odabire dobrima i prikladnima, što ne može biti potpuno ispravno zbog Mog vječnog reda, onda nikada nećeš postići svoje prosvjetljenje.“

3. Narednik ti je, između ostalog, rekao kako prava ljubav prema Meni mora biti utemeljena da bi urodila plodom, ali ti se nisi slagao; pa ipak, stvari moraju biti onakve kakve ti je narednik jasno rekao.

4. Gle kako tako strastveno voliš svoju lijepu Matildu da si jedva možeš pomoći. Pa ipak, na početku moraš potpuno odustati od Matilde i pripadati samo Meni, baš kao i Matilda sa svoje strane; inače nikada nećeš ući s njom u Moje kraljevstvo.

5. Ako ne primiš Matildu iz Mojih ruku, ona neće moći koristiti tvom spasenju i snazi od (iz) Mene, već će ti naprotiv naštetiti i znatno te oslabiti.

6. Stoga idi, vodi je i predaj Meni, tek nakon čega ćeš biti slobodan primiti pravu ljubav od Mene.“

7. Kaže časnik: „Gospodaru i Oče, ne treba ni govoriti da ću odmah poslušati Tvoju riječ. Ali ipak bih Te molio da dodaš nekoliko riječi o tome zašto bih Ti prvo trebao predati Matildu prije nego što ona konačno postane moja iz Tvoje ruke. U ovom duhovnom kraljevstvu ona ionako ne može postati moja žena, budući da se prema Tvojim riječima ovdje ne žene niti udvaraju jedno drugome

(Matej 22:30; Marko 12:25). Ti si mi je doista Sam dao za daljnji razvoj u Tvom kraljevstvu, kao dar iz Tvoje ruke; i kao najnebeskije drago biće ja je doista volim, ali bez i najmanjeg nagovještaja senzualnih misli i s čistom savješću.“

8. Gospodaru, oprosti meni jadnom grešniku takvo pitanje, ali ne mogu si pomoći a da ne želim imati razlog prije nego što djelujem. Doista sam svjestan potrebe da odmah izvršim Tvoju volju, budući da uvijek želiš najbolje za Svoju djecu. Ipak, u meni postoji taj poriv da tražim temelj i cilj svega što radim. Stoga bi mi savjet od Tebe bio najpoželjniji.“

9. Kažem Ja: „Ali ne i Meni, dragi prijatelju i sine, jer da je bilo potrebno, već bih ti rekao razlog. Vjerujem da Me smatraš dovoljno mudrim da znam što je bitno, a što nije. Ali ti ovo ne govorim iz najboljih razloga; hoćeš li i tome prigovoriti?“

10. Ako noseći teret znatne veličine dođeš do uskih vrata koja vode do postizanja životne svrhe, što ćeš učiniti s glomaznim teretom na svojim ramenima kako bi postigao uzvišeni cilj?“

11. Nakon nekog vremena, časnik širom otvorenih očiju kaže: “Ako ne mogu provući teret kroz uska vrata, ostaviti ću ga pred vratima, pokušavajući se progurati bez njega; jer je životna svrha važnija od izuzetno vrijednog tereta.” – Kažem Ja; “Dobro, sine Moj! Idi i čini tako i živjet ćeš!”

12. Časnik odmah odlazi do Matilde i govori: „Matilda, Gospodar te želi vidjeti! Pođi sa mnom da te predam u Njegove svete ruke.“ Matilda kaže: „Ja sam samo nedostojna sluškinja Gospodareva, ali neka bude Njegova najsvetija volja!“

13. Časnik Petar dovodi Matildu k Meni govoreći: „Gospodaru moj, Bože moj i Oče moj sveti, evo one koju si tražio: Predajem Ti je s preradosnim srcem, jer znam da ćeš joj pružiti najveću životnu sreću; samo je Tvoja volja sveta.“

14. Matilda, međutim, ispunjena i strahom i ljubavlju prema Meni, kaže: „Sveti Oče Koji prebivaš na nebesima, Tvoje ime neka se sve više prepoznaje i svetkuje! Tvoje kraljevstvo Ljubavi, Mudrosti i vječnog života neka dođe k svima nama! Tvoja volja, jedina sveta, neka se najstrože vrši od strane svih slobodnih duhova, bića i ljudi, i na nebesima i na svemirskim tijelima! Daj, o Oče, svoj djeci da jedu nebeski kruh čistim ustima! Oprosti nam i naše slabosti i grijeha kao što mi opraštamo svima koji su nas ikada uvrijedili! Ne uvedi nas djecu, još uvijek opsjednutu svim vrstama slabosti, u iskušenja koja nadilaze naše snage, ali ako nam prijete zlo, onda ga odvрати i izbavi nas od svega. Jer samo je Tvoja sva moć i snaga zauvijek! Samo Tebi sva veličina, čast, hvala i štovanje! Samo Tebi sva naša ljubav i hvala zauvijek: Amen.“

Poglavlje 249

Gospodar o molitvi Gospodnjjoj. Nadmetanje na Gospodnjim grudima. Helenino viđenje Boga i bratske ljubavi.

1. Ja rekoh Matildi i časniku: „Tako je; takva Mi se molitva sviđa, jer u njoj je sadržano ono što treba svaki čovjek, svaki duh i čak najsavršeniji anđeo. Dođi k Meni, Matilda, i okrijepi svoj život na Mojim grudima; jer, gle, iz ovih je grudi proizašlo sve što ispunjava beskonačni prostor. Zato dođi, kćeri Moja, i pij pune gutljaje vječnoga života, ispunjenog ljubavlju, mudrošću i snagom!“
2. „Vidiš li, sine Moj Petre, kako Mi je Matildin govor najviše ugodio i kako ju je to dovelo najdalje; ti si, međutim, htio biti mudar prije nego što je tvoje srce bilo sposobno podnijeti pravu mudrost, pa si sada daleko iza Matilde, iako si bio ispred nje. Pazi stoga da tvoja ljubav prema Meni dostigne njezinu snažnu ljubav – tada će te ona dovesti ondje gdje je Matilda sada.“
3. „Ti pak, Moja najljepša kćeri, nemoj se uznemiravati zbog toga što sam Ja najviše božansko Biće; jer upravo zato sam ujedno i najnježniji, najponizniji, najprijateljskiji, najljubazniji i najbolji duh i čovjek. Samo dođi i ne boj se!“
4. Matilda zadrhti od slatkog straha i goruće ljubavi, ali se ne usuđuje prisloniti uz Moje grudi, koje joj se čine odviše svetima. Zato pozovem Helenu i zamolim je da joj pokaže kako to čine izabrani na nebu.
5. Helena se odmah, raširenih ruku, nasloni na Moje grudi govoreći: „O, Ti moj najslađi Oče, ovo sam već neizrecivo dugo čeznula! O, moj dragi, moja jedina ljubavi! O, kako je slatko počivati na ovim Tvojim grudima i upijati najveće sile života!“ Zatim ponovno klone na Moje grudi i, takoreći, zaroni u njih.
6. Vidjevši to, Matilda reče: „Ali, moj Bože i Oče, nema li ona hrabrosti kakvu vjerojatno nema ni arkanđeo Mihael?! Kakvom se žestinom privija, kao da želi ući u same presvete grudi! Nije li to previše? Ja bih, doduše, htjela učiniti isto kad bih imala hrabrosti. Ne, doista, ona ide predaleko!“
7. Ja rekoh: „Pa onda, Matilda, dođi i učini isto!“ Matilda ne čeka ni trenutka, nego se odmah prisloni uz Moje grudi i tiho kaže Heleni, koja se gotovo posve rasprostrla preko Mojih grudi: „Ali, draga, najljepša sestro, ostavi mi malo mjesta – i ja sam pozvana ovamo.“
8. Helena odgovori: „Tko prvi dođe, prvi služi! Kad si pozvan na nešto dobro, ništa te ne smije zadržati; a gdje ponestane hrabrosti, treba je posuditi. Samo se malo pomakni i obje ćemo imati dovoljno mjesta! Jer, gle, na ovim grudima ima mjesta za mnoge u isti čas!“
9. Matilda, naslonivši glavu na lijevu stranu Mojih grudi, reče: „Sada mi je dobro; o Bože, o Bože, kakav slatki počinak! Da, tko se želi istinski odmoriti, neka se odmori u Bogu! O, Ti svete grudi! Ah, preusko je moje srce da obuhvati

puninu ovoga svetog, prejakog osjećaja! Ali tko će ikada moći shvatiti dubinu takve milosti i Ljubavi?"

10. Helena reče: „To nije potrebno, jer prava Ljubav ne traži razloge. Trebale bi nam vječnosti da proniknemo koliko su ove grudi svete i uzvišene, a takav bi trud bio luđi od filozofa koji bi htio rastaviti svoj kruh na atome prije nego što utaži glad – i u tome umro. Tko pita što je ljubav, sigurno ne ljubi istinski. Prava Ljubav malo govori, ali se čvrsto hvata za svoj predmet poput polipa za svoj plijen, a tek potom dolazi nešto filozofije. Zato uživaj u onome što ti se pruža, inače ćeš kod mene proći lošije.“

11. Matilda reče: „Ne brini se; i ja znam ljubiti i pobrinut ću se da ne ostaneš zakinuta. Na Zemlji sam bila mnogo mučena ljubavlju, čistom i nečistom, ali nikada nisam našla zadovoljstvo. Sada sam zadovoljna i moje srce više ne čezne. Kad sam jednom za stolom, znam kako jesti – osobito za ovim stolom, gdje bezbrojna mnoštva upijaju svoj oživljujući nektar!“

12. Helena reče: „Manje poezije, draga sestro, jer sam na Zemlji bila obična žena i ne razumijem takve uzvišene izraze. A ni Gospodaru to nije osobito drago. Što je jednostavnije, to Mu je ugodnije, jer se u takvom uzvišenom govoru često skriva taština. Jednostavnost je ono što se Gospodaru sviđa, najljepša sestro!“

13. Matilda reče: „U redu – samo mi napravi malo više mjesta!“ Helena reče: „Ah, draga sestro, još ti nije dovoljno mjesta? Mislim da želiš posve zauzeti ove presvete grudi! Dobro, malo ću se pomaknuti zbog tvog lijepog lica, ali me onda više ne ometaj u mojoj blaženosti, draga, najljepša sestro!“

14. Matilda reče: „Ne, sada obje imamo dovoljno mjesta; mnogo ti zahvaljujem što si mi dala hrabrost i pokazala put. Prije nisam imala pojma kako Boga valja ljubiti, pa sam se čudila kad me Gospodar i Bog pozvao na Svoje blažene grudi. Smatrala sam takav pristup zauvijek nemogućim, ali sada vidim da je s Bogom sve moguće; zato sva moja ljubav pripada Njemu zauvijek!“

15. Helena reče: „I zar onda ništa više za Petra? Kako će on to progutati? Ili je i u tom pogledu sve moguće?“ Matilda odgovori: „Ali, najljepša sestro, zašto se uvijek moraš podsmjehivati – pruža li ti to zadovoljstvo? Nadam se da će Petar slijediti moj primjer, jer mora shvatiti da Boga – jedinog pravog Oca – treba ljubiti više od ijednog, ma kako savršenog stvorenja. Kad se jednom pronađe pravi, prvobitni temelj Ljubavi, štoviše sama najčišća i najistinitija Ljubav, tada je zauvijek završeno s ljubavlju prema stvorenju – razumiješ li?“

16. Helena reče: „Oh, to vrlo dobro razumijem; ali ipak to nije posve kraj. Jer ljubav prema bližnjemu preduvjet je ljubavi prema Bogu. Kao što se Boga ne može ljubiti ako se mrzi brat, tako se ne može istinski ljubiti brat ako se nema

ispravna, ili se ima čak i pogrešna ljubav prema Bogu, kakvu nalazimo kod mnogih uskogrudnih zanesenjaka.“

16. „I sama sam nekoć bila dovoljno glupa da vjerujem kako mi svećenik može biti nebo. Kad sam kasnije spoznala kakva duha su svećenici, moje se mišljenje promijenilo. Godine 1848. sama sam stajala na bojišnici, naoružana i protiv svih neprijatelja istine i slobode, i ondje sam našla svoju tjelesnu smrt.“

17. „Zato je, najdraža sestro, ispravno da sada tako silno ljubiš Boga Gospodara, našeg presvetog Oca, da si ispražnjena od svake ljubavi prema stvorenju. Ali moraš ostati svjesna i toga da zbog ljubavi ne zaboraviš jednu braću i sestre koji još dugo neće imati sreću uživati u oživljujućoj blaženosti na izvoru Ljubavi.“

18. Matilda reče: „Uistinu si u pravu i stekla si mnogo mudrosti. Nadam se da ću uskoro biti tako mudra, ali sada mi je srce prepuno ljubavi prema Gospodaru i mudrost će morati pričekati.“

Poglavlje 255

Gospodareve završne riječi: ostanite u Duhu Ljubavi. Iz Ljubavi dolazi Mudrost – i obratno. Vječni poredak života u Bogu.

1. Tada se Matilda Ilija ponovno vraća sa svojim Petrom te Mi još jednom gorljivo zahvaljuje što sam joj ponovno dao njezina nekadašnjeg učitelja kao trajnog učitelja i u nebeskom kraljevstvu.

2. A Ja joj rekoh: „Vi ste dobro jedno za drugo, i ti njemu i on tebi; samo neka vaš duh ljubavi više nikada ne bude određen vanjskim oblikom! Jer i oblik se na nebu može mijenjati, ovisno o rastu ljubavi ili o zahtjevima nekog unaprijed određenog djela ljubavi – dok samo to djelo ostaje vječno nepromjenjivo. Osim toga, lijep oblik s navikom gubi na privlačnosti; ljubav pak, koja neprestano rađa novu mudrost u čudu za čudom, postaje sve privlačnija. Zato se držite unutarnjeg duha ljubavi; on će vam biti pravi nebeski kruh i postupno vas jačati, jer taj duh u vašim srcima jest Moj Duh.“

3. Matilda Ilija, duboko ganuta Mojom poukom, reče Petru: „Plemeniti brate, jesi li čuo ovu svetu istinu i shvatio je?“ Petar odgovori: „Zašto pitaš? Zar se bojiš da bih mogao učiniti nešto protivno volji Gospodarevoj? Ne brini se: urezah Očeve svete Riječi duboko u svoje srce i sada živim jedino po Njegovoj Riječi u sebi. Sada mi je nemoguće misliti ili htjeti išta drugo osim onoga što Gospodar želi. Ako bih u nečemu još bio manjkav, ti ćeš to nadoknaditi; a isto ću i ja učiniti tebi, ako zatreba. A ako bismo oboje u nečemu manjkali, tada ćemo se ujediniti obratiti Svetom Ocu, i On će nam dati sve što nam je

potrebno iz svoga nepresušnog izvora. Zato budi bez brige, najdraža Matilda – tvoj Petar je dobro razumio.“

4. Matilda reče: „Doista je tako, jer nisi li ti moj učitelj u svemu – i u Mudrosti i u Ljubavi! Iako si na Zemlji svojom mudrošću zapalio moju ljubav prema tebi, sada mi se čini da čista i velika ljubav u tvome srcu u meni pali mudrost; što ti kažeš na to?“

5. Petar odgovori: „Gle, nije li to upravo onaj krug u kojem se sve kreće i živi: Ljubav kao vječna životna toplina Božanstva – ako je toplina ona koja se u nama razvija. A toplina pak raste razmjerno svjetlu, pri čemu jedno uvijek proizlazi iz drugoga: svjetlo iz topline, a toplina iz svjetla.“

6. Kao što ti praiskonski elementi svakog života međusobno neprestano rađaju, hrane, jačaju i održavaju jedni druge, tako smo i mi, u najmanjoj mjeri, pozvani da se međusobno jačamo ljubavlju i mudrošću. To je Gospodareva vječna volja i poredak. Zato se ne boj, jer sada, po Očevoj milosti, znam kako se živi ispravan život u Bogu.“

7. Tada Ja rekoh: „Amen! Tako jest i tako se život ispravno razumije! U tome ostanite svi. A sada je, dragi prijatelji, vrijeme da nastavimo naše putovanje. Poredajte se u određeni red. Roberte, sve se ovo još događa u tvojoj kući i ti si domaćin; stoga je na tebi da ponovno povedeš cijelo veliko društvo. Ali povedi sa sobom prijatelja Petra s njegovom Ilijom, kao i svoju Helenu – oni će na putu pružiti korisnu službu.“

Jakob Lorber – BIOGRAFIJA

Jakob Lorber se rodio u selu Kanjiža između Maribora i Šentilja, 22 Lipnja 1800 godine na lijevoj obali rijeke Drave među vinogradima, gdje je njegov otac, Miša Lorber, radio na svojoj maloj farmi.

Njegov prijatelj Karl Gottfried Ritte von Leitner prisjeća se kako je Jakob Lorber bio jednostavna osoba. Bio je tip osobe koja bi, s deset novčića u džepu, dala šest nekome tko je bio još siromašniji od njega i zadržala četiri za sebe. Odrastao je kao katolik i nikada nije bio oženjen. Kad je Lorberov otac umro, Lorber je naslijedio 12.000 guldena koje je posudio bratu, zajam koji nikada nije vraćen.

Zasigurno nije bila slučajnost to što je Jakob Lorber odrastao u siromašnom seoskom okruženju, premda u domu koji je bio otvoren za umjetnost i religiju. On od svog oca nije samo naslijedio mnogostrane muzičke talente već je od njega primio i početne poduke na violini, klaviru i orguljama. U jednom je trenutku Lorber uzimao satove kod virtuoznog violinista Paganinija, a jednom je održao violinski koncert u Operi La Scala u Milanu.

Kada je došlo vrijeme da Lorber upiše gimnaziju u Mariboru na Dravi, on je potrebnu količinu novaca za upis već zaradio kao svirač orgulja u jednoj od lokalnih crkava. On je diplomu nastavnika u višoj školi primio 1829 godine u Grazu, glavnom gradu Štajerske, Austrija. U to vrijeme nije mogao pronaći odgovarajuće zaposlenje što ga je prisililo da nastavi sa svojim muzičkim naučavanjem, koje se sastojalo od komponiranja, učenja violine, pružanja satova pjevanja te povremenog nastupa na koncertima.

Prateći svoju sklonost Jakob Lorber se u tim godinama, na svom putu prema ,unutrašnjostima' duboko udubio u duhovno. Proučavao je djela Justinusa Knerera, Jung-Stilinga, Emanuela Swedenborga, Jakoba Boehmea, Johanna Tennhardta. No Biblija je, ipak, bila njegov stalni pratitelj te je do samog kraja njegova života ostala izvor njegovog nadahnuća.

Usprkos njegovim mnogostrukim talentima, Lorber je, sve do onog trenutka dok mu nije bilo ponuđeno mjesto dirigenta Opere u Trstu, jedva 'preživljavao'. I dok se spremao prihvatiti tu poziciju kojom bi služio ovom svijetu, on dobi nalog da će biti 'Božji Pisar'. U rano jutro 15 Ožujka 1840 godine, završivši

upravo jutarnju molitvu, on začu jasan glas u predjelu srca koji mu je naredio: **'Ustani, uzmi svoje pero i piši!!'**

On je odmah obustavio sve pripreme za put, te se poslušno sjeo za stol i zapisao na papir što mu je tajnoviti glas diktirao. Bio je to uvod za njegovo prvo djelo, 'Božje upravljanje': **'Ovako govori Gospodar svakome, i to je istinito, vjerodostojno i izvjesno: Tko hoće razgovarati sa Mnom, neka Mi priđe, i Ja ću položiti odgovor u njegovo srce. Ali, samo će oni čisti, čije je srce puno poniznosti, čuti zvuk Mog glasa. I sa onim kome sam draži nego li cio svijet, i tko Me ljubi kao nježna zaručnica svoga zaručnika, ići ću ruku pod ruku. Takvo ljudsko biće će Me uvijek vidjeti kao što brat gleda na brata i kao što sam ga Ja vidio još od vječnosti prije nego što je postojao.'**

Od tog trenutka, trenutka u kojem je od Gospodara primio svoj prvi diktat, Neočekivano i Nečuveno je žestoko ušlo u život Jakoba Lorbera. Lorber će bez oklijevanja odbiti ponuđeno zaposlenje i sljedeće dvadeset i četiri godine, sve do svoje smrti u 1864. godini, će svakodnevno pisati bez prekida, ne konzultirajući ni jednu knjigu i ne poznavajući mnogovrsna znanja koja su tekla kroz njegovo pero kroz Unutrašnju Riječ. Sve što je ispunjavalo njegov život je bila jedino poslušnost tom Unutarnjem Glasu.

Lorbera su tijekom njegovih dnevnih pisanja promatrali obrazovani ljudi u gradu Grazu, poput gradonačelnika Graza Antona Hüttenbrennera, njegovog brata skladatelja Anselma Hüttenbrennera, pjesnika i tajnika staleža Karla Gottfrieda von Leitnera, dr. Antona Kammerhubera, dr. Carla-Friedricha Zimpela, ljekarnika iz Graza Leopolda Cantilyja i drugih. Ponekad bi njegovi prijatelji pisali ono što im je Lorber diktirao.

Tijekom svojih sesija pisanja sjedio bi potpuno opušten za svojim stolom i nastavio pisati bez prekida ili ponovnog čitanja onoga što je napisao u bilo kojem trenutku. Mogao je prestati pisati usred rečenice i nastaviti pisati sljedeći dan bez ponovnog čitanja materijala iz prethodne sesije. Tek nakon završetka sesije pročitao bi ono što je napisao i kroz suze i emotivne uzvike u potpunosti shvatio sadržaj. Ponekad je Lorber dobivao i unutarnje vizije o pisanom sadržaju.

Čovjek bi morao govoriti u superlativima da bi izrazio tko je uistinu bio Jakob Lorber. Ako bi ga smatrali za književnika, onda bi on prevazišao sve autore, pjesnike, i mislioce svih vremena. Gdje se može pronaći takvo sveobuhvatno

znanje: tumačenja takve dubine, preciznije znanje o zemljopisnim, povijesnim, biološkim i prirodnim naukama, stvarnosti ili činjenicama koje datiraju još od početka svemira, nego u njegovim djelima? Ta djela se sastoje od 25 tomova od kojih svaki ima 500 stranica, ne uključujući i ostale manje zapise (*manja otkrovenja*). A ako ga smatramo za genija, onda on prevazilazi sve poznate posvećenike. Riječ kojom bi ga opisali još nije pronađena, a ako je on sebe nazivao 'Božjim Pisarom', to je uistinu bilo u skladu sa njegovim poniznim zaposlenjem.

Lorberova djela otkrivaju da je unutarnji glas slobodno govorio u prvom licu kao glas Isusa Krista. Sve što je Lorber napisao diktirao mu je unutarnji glas. Nije napisao nijednu knjigu o sebi. Lorber nikada nije dobio nikakvu naknadu za svoja djela jer su knjige objavljene tek nakon njegove smrti.

Jakob Lorber je umro 24. Kolovoza 1864. Predvidio je svoju smrt (*tj. bio mu je poznat dan kada će umrijeti*). Njegova je misija bila ostvarena. Na groblju Sv. Leonharda u Grazu, na njegovoj nadgrobnoj ploči, stoje zapisane Pavlove Riječi: **'I ako živimo i ako umiremo, Gospodaru pripadamo.'** (*Rimljanima 14:8*)

Prevela: Arifa N.
Uredio i sastavio: Lorens N.
(*Ožujak 2025*)

www.sozo-hr.com

www.lorens-agapao.com

www.zastocistaistina.com

www.akademijavjecnogproljeca.org

www.youtube.com/c/ZAŠTOČISTAISTINA

www.youtube.com/c/ISUSOVERIJEČI

www.ljubavseohladila.com

www.bracnaljubav.com